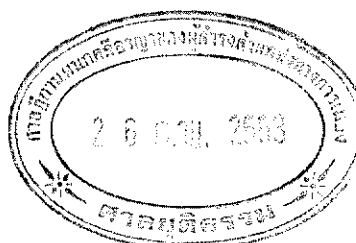

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยอารี บัญชีเลขที่ ๑๒๗-๐-๗๐๑๘๙-๗ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้ชำระค่าซื้อหุ้นเพิ่มทุนให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑๕ โดยออกเป็นหุ้นจำนวน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ในราคาหุ้นละ ๑๐ บาท เพื่อขยายการดำเนินธุรกิจของผู้คัดค้านที่ ๑๕ ตามมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๐ เงินในบัญชีธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาสะพานควาย บัญชีเลขที่ ๐๑๓-๑-๒๕๒๒๐-๐ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๒ ชำระค่าหุ้นเพิ่มทุนร้อยละ ๕๐ ของหุ้นทั้งหมดที่ซื้อจากผู้คัดค้านที่ ๑๕ ตามมติที่ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ และครั้งที่ ๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๐ ขอให้ยกคำร้อง

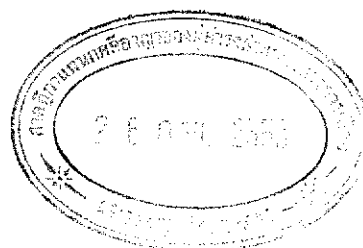
ผู้คัดค้านที่ ๑๖ ยืนยันคัดค้านว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖ และมาตรา ๑๒ ผู้คัดค้านที่ ๑๖ ได้พิสูจน์ทรัพย์สินจนเสร็จสิ้นตามกระบวนการที่บังคับใช้ก่อนมีการยื่นคำร้องคดีนี้แล้ว แต่ คตส. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้มีคำสั่งใด ๆ การยื่นคำร้องของผู้ร้องจึงข้ามขั้นตอนตามกระบวนการพิสูจน์ทรัพย์สิน ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องคดีขาดอายุความตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ วรรคสอง เนื่องจากมูลเหตุที่กล่าวหาเกิดขึ้นขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในระหว่างปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๔๘ แต่ คตส. กล่าวหาเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ ซึ่งเกินกว่า ๒ ปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งแล้ว เงินในบัญชีธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยอารี จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓

ได้ชำระค่าซื้อหุ้นเพิ่มทุนให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑๖ เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ โดยออกเป็นหุ้นจำนวน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑๐ บาท เพื่อขยายการดำเนินธุรกิจของผู้คัดค้านที่ ๑๖ ตามมติที่ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ และครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ ตามลำดับ ซึ่งการชำระค่าหุ้นดำเนินการเสร็จสิ้นก่อนที่ คตส. จะมีคำสั่งอายัดเงินในบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๑๖ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑๗ ยื่นคำคัดค้านว่า เงินฝากจำนวน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในบัญชีธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยอารี เป็นทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๑๗ ที่ได้รับการบริจาคจากผู้คัดค้านที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๐ ตามแคชเชียร์เช็คธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักเพชรบุรี เลขที่ ๖๕๙๐๔๔๓ เพื่อนำไปใช้จ่ายบริจาคให้แก่เด็กผู้ยากไร้และนักเรียนที่เรียนดีแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ รวมถึงครอบครัวและองค์กรสาธารณกุศลอื่นตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธิ ได้ผ่านกระบวนการพิสูจน์ทรัพย์สินจาก คตส. แล้วว่าผู้คัดค้านที่ ๑๗ เป็นเจ้าของที่แท้จริงได้รับบริจาคมาโดยสุจริตและตามสมควรในทางกฤษฎาธารณะ โดย คตส. มีมติให้เพิกถอนการอายัดทรัพย์สินดังกล่าวแล้ว ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจร้องขอให้ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๑๗ ตกเป็นของแผ่นดิน คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๒๔๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๔๗ วรรคหนึ่ง จึงไม่มีอำนาจพิจารณาสำนวนการสอบสวนของ คตส. และมีมติให้ผู้ร้องยื่นคำร้อง ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑๘ ยื่นคำคัดค้านว่า เงินฝากในบัญชีธนาคารและแคชเชียร์เช็ครวม ๑๐ รายการ ที่ คตส. มีคำสั่งอายัดเป็นทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๑๘ ซึ่งได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย และมีได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือมิได้เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องต่อศาลให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินได้ เนื่องจากเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. รับมอบสำนวนจาก คตส. แล้ว ยังไม่ได้มีคำสั่งเกี่ยวกับการพิสูจน์ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๑๘ จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและข้ามขั้นตอนในการพิสูจน์ทรัพย์สิน คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖ และมาตรา ๑๒ จึงไม่มีอำนาจพิจารณาสำนวน ไม่มีอำนาจส่งเรื่องให้ผู้ร้องและไม่มีอำนาจพิจารณาสำนวนร่วมกับผู้ร้อง คำร้องกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการอันเป็นการเอื้อประโยชน์ขณะผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในระหว่างปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๔๘ แต่ คตส. กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นเวลาภายหลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเกิน ๒ ปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ วรรคสอง คดีจึงขาดอายุความแล้ว เงินฝากในบัญชีของผู้คัดค้านจำนวน ๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เกิดจากการที่ผู้คัดค้านที่ ๑๘ ขายหุ้นเพิ่มทุน ๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ และได้เรียกเก็บเงินค่าหุ้นเพิ่มทุนครั้งแรกในราคาหุ้นละ ๒.๖๖ บาท ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ ด้วย แคชเชียร์เช็ค ๔ ฉบับ ขอให้ยกคำร้อง

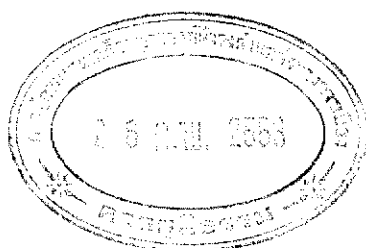
ผู้คัดค้านที่ ๒๐ ยื่นคำคัดค้านว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ไม่มีอำนาจส่งเรื่องให้ผู้ร้องดำเนินการ คตส. ยังไม่ได้มีการดำเนินการ ตามขั้นตอนพิสูจน์ทรัพย์สินจนครบถ้วนตามกฎหมายในชั้นพิสูจน์ทรัพย์สิน โดยผู้คัดค้านที่ ๒๐ ได้ แสดงหลักฐานพิสูจน์ความเป็นเจ้าของทรัพย์สินต่อ คตส. แล้ว แต่ คตส. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังมิได้มีการคำสั่งใดๆ เพื่อชี้ชัดว่ากรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่อายัดเป็นของผู้คัดค้านที่ ๒๐ หรือไม่ และ คดีนี้มีการกล่าวหาเกิน ๒ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งแล้ว ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง ผู้คัดค้านที่ ๒๐ มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ได้ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ ๑/๒๕๔๙ และครั้งที่ ๒/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๙ และวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ให้ เพิ่มทุนอีก ๑,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๕ ชื้อหุ้นเพิ่มทุน ๑,๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และ ผู้คัดค้านที่ ๖ ชื้อหุ้นเพิ่มทุน ๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้วชำระค่าหุ้นเพิ่มทุนร้อยละ ๖๐ เป็นเงิน รวม ๙๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๒๐ นำเงินดังกล่าวเข้าบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๒๐ ที่ คตส. อายัดและออกไปสำคัญรับชำระค่าหุ้นให้ผู้คัดค้านที่ ๕ และที่ ๖ พร้อมจดทะเบียนต่อ นายทะเบียนเป็นทุนจดทะเบียน ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เรียบร้อยแล้ว จึงเป็นทรัพย์สินของ ผู้คัดค้านที่ ๒๐ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๒๑ ยื่นคำคัดค้านว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๖ และมาตรา ๑๒ ไม่มีอำนาจส่งเรื่องให้ผู้ร้องดำเนินการ นอกจากนี้ คตส. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนพิสูจน์ทรัพย์สิน

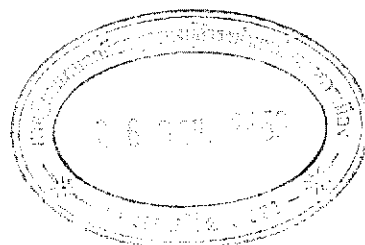
จนครบถ้วนตามกฎหมาย ทั้งการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าร่ำรวยผิดปกติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ วรรคสอง ต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งไปไม่เกิน ๒ ปี แต่คดีนี้เป็นการกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการเพื่อเอื้อประโยชน์ในช่วงระหว่างปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๔๘ เป็นเวลาเกิน ๒ ปี แล้ว ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้ เงินฝากในบัญชีธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยอารี และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาสำนักรัชโยธิน ของผู้คัดค้านที่ ๒๑ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดิน เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๕ ชื้อหุ้นเพิ่มทุนในการประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นของผู้คัดค้านที่ ๒๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ และ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๐ และวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๐ ที่ให้เพิ่มทุนอีก ๙๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และในการประชุมใหญ่สามัญประจำปีผู้ถือหุ้น กับการประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้น ครั้งที่ ๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐ และวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ที่ให้เพิ่มทุนอีก ๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๒๑ ออกใบสำคัญรับชำระค่าหุ้นให้ผู้คัดค้านที่ ๕ พร้อมจดทะเบียนต่อนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานครเรียบร้อยแล้ว เงินในบัญชีธนาคารดังกล่าวจึงเป็นทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๒๑ ที่ได้มาโดยสุจริตตามปกติในทางธุรกิจและเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากผู้ถือหุ้น ประกอบกับข้อกล่าวหาว่าผู้คัดค้านที่ ๕ ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปแทนผู้ถูกกล่าวหายังขัดกับคำวินิจฉัยของ คตส. ที่ว่าการรับโอนหุ้นบริษัทชินคอร์ปจากผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นประโยชน์ที่ผู้คัดค้านที่ ๕ ได้รับและให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีเงินได้จากผู้คัดค้านที่ ๕ อีกด้วย ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๒๒ ยื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า เงินตามแคชเชียร์เช็ค ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักนาเนาเหนือ ๑๒ ฉบับ ทุกฉบับลงวันที่สั่งจ่ายวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ รวมเป็นเงิน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่ง คตส. มีคำสั่งอายัดไว้เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๒๒ ได้รับชำระหนี้จากการประกอบกิจการด้านกฎหมายโดยสุจริต โดยผู้คัดค้านที่ ๒ ชำระเป็นค่าว่าจ้างให้ผู้คัดค้านที่ ๒๒ เป็นที่ปรึกษากฎหมายและจัดหาทนายความเข้าแก้ต่างดำเนินคดีให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๕ กับนางกาญจนาภา หงษ์เหิน ในคดีที่บุคคลทั้งสามถูกพนักงานอัยการฟ้องต่อศาลอาญาเกี่ยวเนื่องกับการเสียหาย ผู้คัดค้านที่ ๒๒ และผู้คัดค้านที่ ๒ ได้ร่วมกันชี้แจงและยื่นคำร้องขอพิสูจนทรัพย์สินต่อ คตส. แล้วแต่ คตส. ไม่ได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดตามคำร้องขอการพิสูจนทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๒๒ โดยแจ้งให้ผู้คัดค้านที่ ๒๒ รอฟังผลคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แทน เนื่องจาก คตส. ส่งสำนวนให้อัยการสูงสุดเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลแล้ว ส่วนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้แจ้งผลการพิจารณาโดยระบุว่าไม่มีกฎหมายให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพิกถอนคำสั่งอายัดของ คตส. ผู้คัดค้านที่ ๒๒ และผู้คัดค้านที่ ๒ มิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่เคยดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเกี่ยวข้องกับการบริหารราชการแผ่นดิน คตส. จึงไม่มีอำนาจออกคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๒๒ ทั้งเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๒ ใช้ซื้อแคชเชียร์เช็ค ๑๒ ฉบับ เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๒ ได้มาโดยถูกต้องจากการขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปและนำมาชำระค่าบริการทางกฎหมายโดยไม่มีพฤติการณ์ยักย้ายเงินตามที่ คตส. กล่าวหา ขอให้ยกคำร้อง

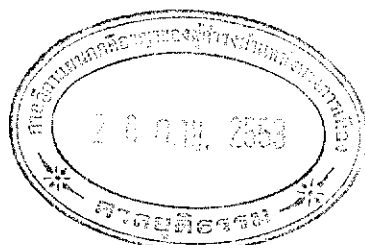
พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงจากทางไต่สวนของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประกอบรายงานการไต่สวนของ คตส. และที่คู่ความไม่ได้เถียงกันฟังได้ใน

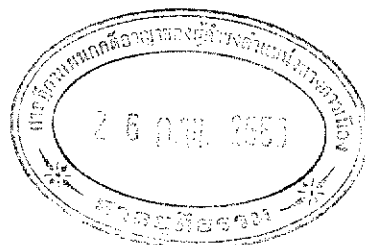
เบื้องต้นว่า ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๖ มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน โดยผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นภริยาของผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ เป็นบุตรของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ผู้คัดค้านที่ ๔ เป็นน้องของผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๕ เป็นบุตรบุญธรรมของบิดาผู้คัดค้านที่ ๑ ส่วนผู้คัดค้านที่ ๖ เป็นภริยาของผู้คัดค้านที่ ๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นหัวหน้าพรรคการเมืองชื่อ "ไทยรักไทย" ซึ่งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ.๒๕๔๔ และ พ.ศ. ๒๕๔๘ พรรคไทยรักไทยได้ส่งสมาชิกพรรคลงสมัครรับเลือกตั้งและได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒๔๘ ที่นั่ง และ ๓๗๕ ที่นั่ง ตามลำดับ จากจำนวนทั้งหมด ๕๐๐ ที่นั่ง ส่งผลให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับการโปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีรวมสองสมัยตั้งแต่วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๘ ตามลำดับ

บริษัทชินคอร์ป บริษัทเอไอเอส บริษัทดีพีซี และบริษัทไทยคมเป็นนิติบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกัน โดยบริษัทชินคอร์ปเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทเอไอเอสและบริษัทไทยคม ส่วนบริษัทเอไอเอสเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทดีพีซี ทั้งต่างมีส่วนเกี่ยวข้องกับสัญญาสัมปทานโครงการของรัฐ โดยบริษัทชินคอร์ปได้รับสัมปทานโครงการดาวเทียมสื่อสารตามสัญญาดำเนินการกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ ฉบับลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๔ โดยบริษัทไทยคมเป็นผู้บริหารโครงการตามสัญญา บริษัทเอไอเอสดำเนินการกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่โดยได้รับอนุญาตจาก ทศท. ตามสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ฉบับลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๓๓ ส่วนบริษัทดีพีซีเป็นผู้ดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์โดยได้รับอนุญาตจาก กสท. ตามสัญญาให้ดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์ ๑๘๐๐

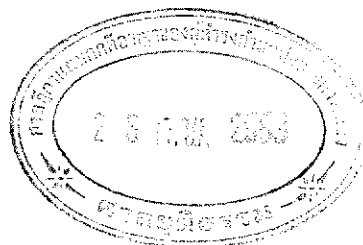

ฉบับลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ เดิมผู้ถูกกล่าวหากับผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๕ ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ป จำนวน ๓๒,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น จำนวน ๓๔,๖๕๐,๐๐๐ หุ้น และจำนวน ๖,๘๔๗,๓๙๕ หุ้น ตามลำดับ เมื่อปี ๒๕๔๒ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๕ ต่างใช้สิทธิซื้อหุ้นเพิ่มทุน เมื่อรวมกับหุ้นที่ถืออยู่เดิมแล้วผู้ถูกกล่าวหาถือหุ้น จำนวน ๖๕,๘๔๐,๐๐๐ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๑ ถือหุ้นจำนวน ๖๙,๓๐๐,๐๐๐ หุ้น และผู้คัดค้านที่ ๕ ถือหุ้น จำนวน ๑๓,๖๑๘,๐๓๐ หุ้น เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๒ มีการจดทะเบียนตั้งบริษัทแอมเฟิลริชตามกฎหมายของหมู่เกาะบริติช เวอร์จิน มีทุนจดทะเบียนเริ่มแรก ๕๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ แบ่งเป็นหุ้นจำนวน ๕๐,๐๐๐ หุ้น มูลค่าหุ้นละ ๑ ดอลลาร์สหรัฐ เรียกชำระค่าหุ้นเพียง ๑ หุ้น โดยผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ถือหุ้นแต่เพียงผู้เดียว และมีนายเลา วี เตียง เป็นกรรมการผู้เดียว วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๒ บริษัทแอมเฟิลริชได้เพิ่มทุนจดทะเบียนเป็น ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ แต่มิได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นเพิ่ม เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๒ ผู้ถูกกล่าวหาโอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปส่วนของผู้ถูกกล่าวหาให้แก่บริษัทแอมเฟิลริช จำนวน ๓๒,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑๐ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ชำระค่าหุ้นดังกล่าวให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาแทนบริษัทแอมเฟิลริช กับจัดให้นางกาญจนาภา หงษ์เหิน เข้าร่วมเป็นกรรมการบริษัทแอมเฟิลริช ในวันเดียวกัน ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๕ ได้รายงานตามแบบ ๒๔๖-๒ ต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์หรือ กลต.ว่า ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ต่างโอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปที่ถืออยู่ทั้งหมดเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ โดยผู้ถูกกล่าวหาขายหุ้นให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๓๐,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น และขายให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ส่วนผู้คัดค้านที่ ๑ ขายให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๔๒,๔๗๕,๐๐๐ หุ้น และขายให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๕

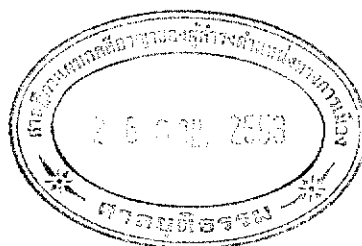

จำนวน ๒๖,๘๒๕,๐๐๐ หุ้น ต่อมาบริษัทชินคอร์ปจดทะเบียนลดมูลค่าหุ้นจากที่ตราไว้หุ้นละ ๑๐ บาท เหลือหุ้นละ ๑ บาท โดยยื่นคำขอจดทะเบียนเมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๔ เป็นผลให้ผู้ถือหุ้นมีจำนวนหุ้นเพิ่มขึ้นเป็น ๑๐ เท่า ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ ได้รายงานตามแบบ ๒๔๖-๒ ต่อ กต. ว่า เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๕ และวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ผู้คัดค้านที่ ๒ ได้โอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปจำนวน ๓๖๗,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น และจำนวน ๗๓,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ตามลำดับให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ ในราคาหุ้นละ ๑ บาท ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ กับบริษัทแอมเฟลริชได้รายงานตามแบบ ๒๔๖-๒ ต่อ กต. ว่า เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๙ บริษัทแอมเฟลริชโอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปที่ถืออยู่ จำนวน ๓๒๙,๒๐๐,๐๐๐ หุ้น ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๑๖๔,๖๐๐,๐๐๐ หุ้น ในราคาหุ้นละ ๑ บาท ณ วันดังกล่าวผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ จึงมีชื่อถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปรวมกันเป็นจำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น ระหว่างมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ ถึงปี ๒๕๔๘ ผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ และบริษัทแอมเฟลริชต่างได้รับเงินปันผลค่าหุ้นจากบริษัทชินคอร์ป โดยผู้คัดค้านที่ ๒ ได้รับ ๑,๔๖๑,๔๔๗,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้รับ ๒,๑๐๕,๕๕๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๔ ได้รับ ๙๗,๒๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๕ ได้รับ ๑,๖๓๔,๖๑๓,๑๒๙ บาท และบริษัทแอมเฟลริชได้รับ ๑,๕๙๙,๙๑๒,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๖,๘๙๘,๗๒๒,๑๒๙ บาท ต่อมาวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๙ ได้มีการขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปที่มีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ ถืออยู่จำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น ให้แก่บริษัทซิทาร์ โฮลดิ้งส์ จำกัด และบริษัทแอสเพน โฮลดิ้งส์ จำกัด ในราคาหุ้นละ ๔๙.๒๕ บาท หลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วได้เงินสุทธิ ๖๙,๗๒๒,๘๘๐,๙๓๒.๐๕ บาท

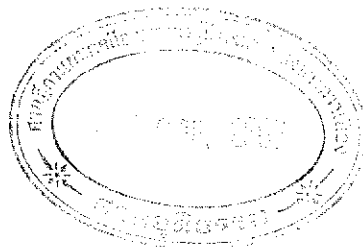

ต่อมาวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ได้ยึดอำนาจการปกครองจากรัฐบาลที่มีผู้ถูกกล่าวหาเป็น นายกรัฐมนตรี และมีประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๐ เรื่อง การตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ แต่งตั้ง คตส.ให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงานหรือโครงการที่ได้รับ อนุมัติหรือเห็นชอบโดยบุคคลในคณะรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีซึ่งพ้นจากตำแหน่งโดยผลของ การปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ที่มีเหตุอันควร สงสัยว่าจะเป็นไปโดยทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ตรวจสอบสัญญา สัญญาสัมปทานหรือการจัดซื้อ จัดจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการ กระทำที่เอื้อประโยชน์แก่เอกชนโดยมิชอบ หรือมีการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือมีการ กระทำที่ทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ตรวจสอบการปฏิบัติราชการใด ๆ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือ หน่วยงานของรัฐที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือมีการ กระทำที่ทุจริตหรือประพฤติมิชอบ และตรวจสอบการกระทำของบุคคลใด ๆ ที่เห็นว่าเป็นไปโดย ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือหลีกเลี่ยงกฎหมายว่าด้วยภาษีอากรอันเป็นการกระทำให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต่อมาสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ ทศท. ได้มีหนังสือร้องเรียนต่อ คตส. เพื่อขอให้ ตรวจสอบการตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัตอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ.๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๔๖ ซึ่งดำเนินการโดยรัฐบาลที่มีผู้ถูกกล่าวหาเป็นนายกรัฐมนตรีว่า เป็นไปโดยไม่ถูกต้องตามระบบการบริหารราชการแผ่นดิน ทำให้เกิดความเสียหายต่อกิจการ

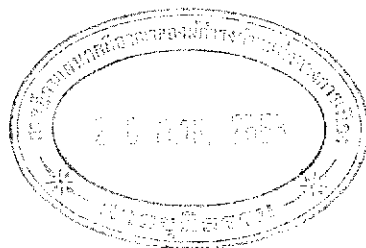

โทรคมนาคมของชาติ เป็นการเอื้อประโยชน์แก่บริษัทที่เป็นกิจการของครอบครัวผู้ถูกกล่าวหา คตส. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งกลุ่มพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวม พยานหลักฐาน ซึ่งกลุ่มพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ดำเนินการแล้วเห็นว่าข้อเท็จจริงมีมูล คตส. จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนกรณีกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทาง กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินในส่วนของ การแปลงค่าสัมปทานเป็นภาษี สรรพสามิตในกิจการโทรคมนาคมและเรื่องอื่น ๆ เพื่อเอื้อประโยชน์แก่ธุรกิจของตนเอง ครอบครัวหรือพวกพ้อง ฐานเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือเป็น การกระทำที่เป็น การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม หรือเป็นกรณีที่ทำให้มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น มากหรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ อันเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และระหว่าง การตรวจสอบไต่สวน คตส. มีมติว่ามีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรง ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้กระทำการโดยทุจริต หรือประพฤติมิชอบหรือร่ำรวยผิดปกติ จึงมี คำสั่งอายัดทรัพย์สินที่มีชื่อผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๒๒ หลายรายการ รวมเป็นเงิน ๖๖,๗๖๒,๙๒๗,๐๒๔.๒๕ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๒๒ ต่างยื่นคำร้องขอพิสูจน์ทรัพย์สินและ คัดค้านการอายัดทรัพย์สินดังกล่าว คตส. พิจารณาแล้วมีมติให้เพิกถอนคำสั่งอายัดทรัพย์สินที่อยู่ ในชื่อผู้คัดค้านที่ ๗ ที่ ๘ ที่ ๑๔ ที่ ๑๗ และที่ ๑๙ คณะอนุกรรมการไต่สวนดำเนินการไต่สวน และเสนอรายงานการไต่สวนพร้อมความเห็นต่อ คตส. ว่าผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ยังเป็น

ผู้ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปโดยให้ผู้อื่นถือแทน และระหว่างผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
ในสมัยแรกได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาที่ให้บริษัทชินคอร์ป บริษัทไทยคมและบริษัทเอไอเอสมีสิทธิ
ดำเนินการในกิจการต่าง ๆ ดังกล่าว รวมทั้งแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับภาษีสรรพสามิต และเห็นชอบ
ให้ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยให้วงเงินกู้สินเชื่อแก่รัฐบาลสหภาพพม่า
สำหรับโครงการพัฒนาระบบโทรคมนาคมของสหภาพพม่าอันเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วย
กฎหมายเพื่อเอื้อประโยชน์แก่บริษัทดังกล่าวซึ่งเป็นกิจการของผู้ถูกกล่าวหาและครอบครัว
คตส. ได้ร่วมประชุมพิจารณารายงานการได้สดวดังกล่าวแล้วเห็นว่า ระหว่างดำรงตำแหน่ง
นายกรัฐมนตรี ผู้ถูกกล่าวหาได้ปกปิดการถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปอันเป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติ
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐๐, ๒๐๘, ๒๐๙, ๒๙๑
และมาตรา ๒๙๒ พระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ.๒๕๕๓ มาตรา ๔,
๕ และมาตรา ๖ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๓๒, ๓๓ และมาตรา ๑๐๐ ซึ่งมีโทษทางอาญาตามมาตรา ๑๑๙ และมาตรา
๑๒๒ ทั้งผู้ถูกกล่าวหาได้ปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่สั่งการ มอบนโยบาย
รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐภายใต้การบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลของผู้ถูกกล่าวหา
กระทำการอันเป็นการเอื้อประโยชน์แก่บริษัทชินคอร์ปและบริษัทในเครือเป็นจำนวนมากก่อนที่
จะขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปให้แก่กลุ่ม 테마เล็กเป็นจำนวนเงินสุทธิ ๖๙,๗๒๒,๘๘๐,๙๓๒.๐๕ บาท
และตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ ถึงปี ๒๕๔๘ บริษัทชินคอร์ปได้จ่ายเงินปันผลให้รวม ๖,๘๘๘,๗๒๒,๑๒๙ บาท
เงินจำนวนดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ได้มาเนื่องจากการกระทำที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์

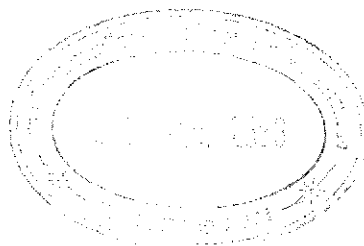
ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม และเป็นกรณีได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ อันเป็นการร่ำรวยผิดปกติ กับมีมติให้ส่งรายงานเอกสารหลักฐานพร้อมทั้งความเห็นให้ผู้ร้องยื่นคำร้องเป็นคดีนี้

คดีมีปัญหาวินิจฉัยประการแรกว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีนี้หรือไม่ เห็นว่า ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๐ เรื่อง การตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ข้อ ๕ กำหนดให้ คตส. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบการดำเนินงานหรือโครงการที่ได้รับอนุมัติหรือเห็นชอบโดยบุคคลในคณะรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีซึ่งพ้นจากตำแหน่งโดยผลของการปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเป็นไปโดยทุจริตหรือประพฤติมิชอบ

(๒) ตรวจสอบสัญญา สัญญาสัมปทาน หรือการจัดซื้อ จัดจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำที่เอื้อประโยชน์แก่เอกชนโดยมิชอบ หรือมีการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือมีการกระทำที่ทุจริตหรือประพฤติมิชอบ

(๓) ตรวจสอบการปฏิบัติราชการใดๆ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือมีการกระทำที่ทุจริตหรือประพฤติมิชอบ

(๔) ตรวจสอบการกระทำของบุคคลใดๆ ที่เห็นว่าเป็นไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือหลีกเลี่ยงกฎหมายว่าด้วยภาษีอากร อันเป็นการกระทำให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ

ในกรณีที่เห็นว่าการดำเนินการในเรื่องที่ตรวจสอบมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า มีการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ และมีพฤติการณ์ว่าบุคคลใดเกี่ยวข้องกับการทุจริตหรือประพฤติ มิชอบ หรือร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้คณะกรรมการตรวจสอบมีอำนาจ สั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องของผู้นั้น คู่สมรสและบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะของผู้นั้น ไว้ก่อนได้

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามประกาศนี้ นอกจากอำนาจตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการตรวจสอบมีอำนาจตามกฎหมายดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) พระราชบัญญัติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยให้คณะกรรมการตรวจสอบใช้อำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และคณะกรรมการธุรกรรม

(๒) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยให้คณะกรรมการตรวจสอบใช้อำนาจของคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(๓) ประมวลรัษฎากร โดยให้คณะกรรมการตรวจสอบใช้อำนาจของอธิบดี กรมสรรพากร เฉพาะที่เกี่ยวกับการยึด อายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน

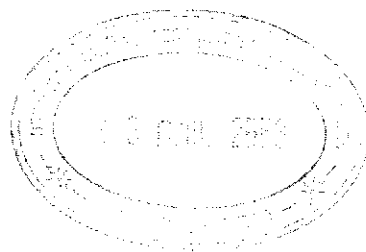

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง วรรคสองและวรรคสาม คณะกรรมการตรวจสอบ
มีอำนาจพิจารณาเรื่องใด ๆ ที่เห็นควรตรวจสอบ เรื่องที่มีผู้เสนอข้อมูลหรือเรื่องที่อยู่ในระหว่าง
การดำเนินการของหน่วยงานอื่นใด และให้มีอำนาจเรียกสำนวนหรือเรื่องที่อยู่ในการดำเนินการ
ของหน่วยงานของรัฐ หรือเรียกสำนวนการสอบสวนหรือการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงิน
แผ่นดินถ้ามีมาพิจารณาและให้ใช้เป็นสำนวนการตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจสอบโดยจะ
สอบสวนเพิ่มเติมหรือไม่ก็ได้ ในกรณีที่มีเรื่องเดียวกันอยู่ในการดำเนินการของคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
หรือคณะกรรมการธุรกรรม ให้ประสานงานเพื่อดำเนินการตามควรแก่กรณี

และข้อ ๙ วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการให้ คตส. มีมติและส่งเรื่องให้อัยการสูงสุด
ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไว้ว่า

“ในกรณีที่คณะกรรมการตรวจสอบมีมติว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือบุคคล
ใดกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่หรือร่ำรวยผิดปกติ ให้ส่งรายงาน
เอกสารหลักฐานพร้อมทั้งความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อให้อัยการสูงสุดดำเนินการต่อไปตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒
และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง
การเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยให้ถือว่ามติของคณะกรรมการตรวจสอบเป็นมติของคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในกรณีที่อัยการสูงสุดมีความเห็นแตกต่างแต่
คณะกรรมการตรวจสอบมีความเห็นยืนยันความเห็นเดิม ให้คณะกรรมการตรวจสอบมีอำนาจ

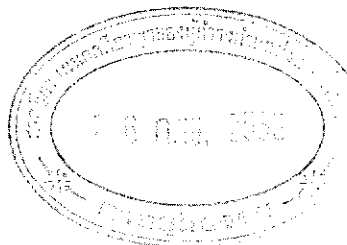
ดำเนินการให้มีการยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่คณะกรรมการตรวจสอบมีมติว่าบุคคลใดกระทำความผิดกฎหมายและเป็นกรณีที่ไม่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ ให้คณะกรรมการตรวจสอบส่งเรื่องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานนั้นต่อไป โดยถือผลการตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจสอบเป็นการสอบสวนตามกฎหมายนั้น”

ส่วนอำนาจของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ (๑) และ (๔) ดังนี้

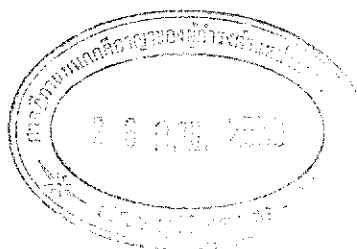
(๑) คดีที่มีมูลแห่งคดีเป็นการกล่าวหาว่านายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ฯลฯ

(๔) คดีที่ร้องขอให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมืองอื่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นตามที่กฎหมายบัญญัติตกเป็นของแผ่นดิน

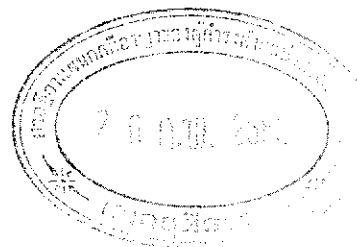

คดีนี้ผู้ร้องกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาขณะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองร้ายผิดปกติโดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากหรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ และมีคำขอให้ทรัพย์สินดังกล่าวของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดิน เป็นการดำเนินการตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๐ เรื่องการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ข้อ ๙ และเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๙ (๑) และ (๔) หากใช่เป็นการฟ้องคดีละเมิดของเจ้าหน้าที่รัฐที่จะต้องดำเนินการออกคำสั่งทางปกครองก่อน ซึ่งจะอยู่ในอำนาจพิจารณาของศาลปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ไม่ และมีใช่เป็นการร้องขอให้วินิจฉัยถอดถอนจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๑๐, ๒๐๘ และมาตรา ๒๐๙ ซึ่งอยู่ในอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญตั้งที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านกล่าวอ้างกรณีตามคำร้องเป็นเรื่องซึ่งอยู่ในอำนาจการพิจารณาพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยเฉพาะ องค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ว่าศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีนี้

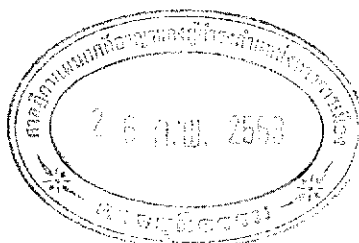

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่ ที่ผู้ถูกกล่าวหาได้แย้งว่า เมื่อคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข ออกประกาศฉบับที่ ๓ กำหนดให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ สิ้นสุดลง ดังนั้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ จึงถูกยกเลิกและไม่มีผลใช้บังคับกับความผิดที่ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำ มาแล้วก่อนที่จะมีการยกเลิกพระราชบัญญัติดังกล่าวนั้น เห็นว่า เมื่อคณะปฏิรูปการปกครองใน ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขยึดอำนาจในการปกครองประเทศได้ เรียบร้อยแล้วก็ออกประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓ มีใจความสำคัญว่า ให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ สิ้นสุดลง วุฒิสภา สภาผู้แทนราษฎร คณะรัฐมนตรีและศาลรัฐธรรมนูญสิ้นสุดลงพร้อมกับ รัฐธรรมนูญ ส่วนศาลทั้งหลายนอกจากศาลรัฐธรรมนูญคงมีอำนาจในการพิจารณาพิพากษา อรรถคดีตามกฎหมาย แสดงให้เห็นว่า บรรดาบทบัญญัติกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งได้ตราขึ้นและ มีผลใช้บังคับอยู่แล้วในขณะที่มีการยึดอำนาจนั้น หาได้ถูกยกเลิกไปด้วยแต่ประการใดไม่ ดังนั้น แม้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ จะเป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญเนื่องจากเป็นกฎหมายที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัญญัติให้ตราขึ้นใช้บังคับก็ตาม แต่เมื่อมีการตราขึ้นใช้บังคับโดยชอบแล้ว พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวย่อมมีสถานะเทียบเท่าพระราชบัญญัติทั่วไป กล่าวคือ หากไม่ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดแล้ว

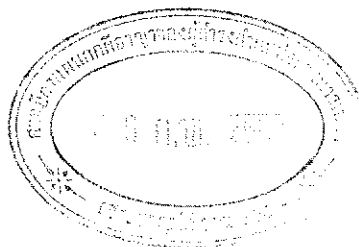

ย่อมมีความสมบูรณ์และยังคงดำรงความเป็นกฎหมายอยู่ในตัวเอง สามารถนำไปใช้บังคับแก่กรณีต่าง ๆ ได้โดยหาจำต้องอาศัยความดำรงคงอยู่ของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตราพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่ การสิ้นสุดของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ จึงไม่มีผลทำให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญสิ้นสุดไปด้วยแต่อย่างใด ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาต่อสู้ในคำคัดค้านว่า คตส. และคณะกรรมการไต่สวนไม่มีอำนาจตรวจสอบไต่สวน และกระบวนการตรวจสอบไต่สวนกระทำนอกขอบอำนาจของประกาศ คปค. ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลได้นั้น เห็นว่า ตามประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ ข้อ ๕ ให้อำนาจ คตส. ในการตรวจสอบการดำเนินงานหรือโครงการที่ได้รับอนุมัติหรือเห็นชอบโดยบุคคลในคณะรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีซึ่งพ้นจากตำแหน่งโดยผลของการปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเป็นไปโดยทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ตรวจสอบสัญญา สัญญาสัมปทาน หรือการจัดซื้อจัดจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำที่เอื้อประโยชน์แก่เอกชนโดยมิชอบ หรือมีการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือมีการกระทำทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ตรวจสอบการปฏิบัติราชการใด ๆ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือมีการกระทำที่ทุจริตหรือประพฤติมิชอบ รวมทั้งมีอำนาจตรวจสอบการกระทำของบุคคลใด ๆ ที่เห็นว่าเป็นไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือหลีกเลี่ยงกฎหมายว่าด้วยภาษีอากร อันเป็นการกระทำให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ นอกจากนี้ ประกาศ คปค. ฉบับดังกล่าวยังให้ คตส. มีอำนาจพิจารณาเรื่องใด ๆ ที่เห็นควรตรวจสอบ

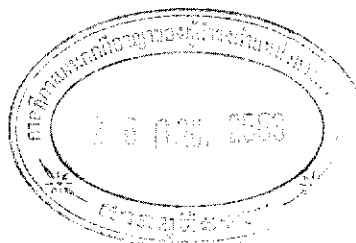
เรื่องที่มีผู้เสนอข้อมูล หรือเรื่องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการของหน่วยงานอื่น อันเป็นการเปิดกว้าง ให้ คตส. มีอำนาจตรวจสอบได้ทุกเรื่อง que เห็นควรตรวจสอบ ดังนั้น ประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ จึงเป็นประกาศที่ให้อำนาจ คตส. ตรวจสอบการกระทำของบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ โดยมีได้จำกัดให้ตรวจสอบเฉพาะคณะรัฐมนตรีคณะใดคณะหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง การตรวจสอบไตสวนของ คตส. ในคดีนี้จึงเป็นการดำเนินการภายใน ขอบอำนาจตามประกาศ คปค. ที่ให้อำนาจไว้แล้ว ส่วนกรณีที่ คตส. แต่งตั้งคณะกรรมการ ไตสวนข้อกล่าวหาคดีอาญาเป็นอนุกรรมการไตสวนคดีนี้ด้วยนั้น เห็นว่า การกล่าวหากรณีนี้ คตส. ใช้อำนาจตามประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ ข้อ ๕ โดยแต่งตั้งคณะกรรมการไตสวนตาม ข้อ ๑๐ ซึ่งตามคำสั่งคณะกรรมการตรวจสอบ ที่ คตส. ๐๑๓/ ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ระบุชัดเจนว่าให้แต่งตั้งคณะกรรมการไตสวนกรณีกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำ ความผิดเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน ในเรื่องของการแปลงค่าสัมปทานเป็นภาษี สรรพสามิตในกิจการโทรคมนาคมและเรื่องอื่น ๆ เพื่อเอื้อประโยชน์แก่ธุรกิจของตนเองและ ครอบครัวหรือพวกพ้อง รวมทั้งทำให้มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากหรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบ เนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ อันเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ซึ่งเป็นกรณีร้ายผิดปกติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ หมวดที่ ๖ และหมวดที่ ๗ แม้คณะกรรมการ ไตสวนคดีนี้จะเป็นคณะเดียวกันกับคณะกรรมการไตสวนข้อกล่าวหาคดีอาญา ก็ไม่ต้องห้าม ตามประกาศ คปค. ฉบับดังกล่าวหรือระเบียบอื่นใด และที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านอ้างว่า คตส.

ดำเนินการไต่สวนล่วงเลยระยะเวลาที่กล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาว่าร้ายผิดปกตินั้น ตามประกาศ คปค.ฉบับที่ ๓๐ ข้อ ๑๑ วรรคหนึ่ง ได้กำหนดกรอบเวลาในการตรวจสอบดำเนินการตามประกาศ นี้ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ และข้อ ๑๑ วรรคสอง กำหนดว่า “เมื่อครบกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง และการตรวจสอบหรือสอบสวนเรื่องใดยังไม่แล้วเสร็จให้ คณะกรรมการตรวจสอบส่งมอบสำนวนคืนให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ ทูจริตแห่งชาติ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน หรือหน่วยงานอื่น เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตน แล้วแต่กรณี” แต่ต่อมามี พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๐ เรื่องการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความ เสียหายแก่รัฐ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙ พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความ ในวรรคสองของข้อ ๑๑ ของประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “เมื่อครบกำหนด เวลาตามวรรคสอง แต่การตรวจสอบเรื่องการสอบสวนเรื่องใดที่ดำเนินการอยู่ยังไม่แล้วเสร็จ ให้คณะกรรมการตรวจสอบดำเนินการต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ แต่ต้องไม่ช้ากว่าวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑”

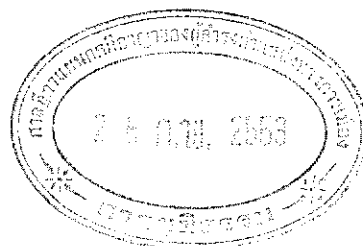
และมาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของข้อ ๑๑ ของประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ ว่า “ในกรณีที่คณะกรรมการตรวจสอบดำเนินการเรื่องใดตามวรรคสองไม่แล้วเสร็จ ภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้คณะกรรมการตรวจสอบส่งมอบสำนวนเรื่องที่ยังค้าง อยู่นั้นให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการป้องกันและ

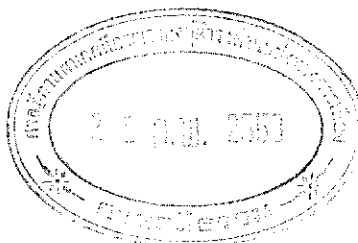
ปราบปรามการฟอกเงิน ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน หรือหน่วยงานอื่นดังกล่าว เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตน แล้วแต่กรณี และถือว่าการดำเนินการ ส่วนงานการตรวจสอบและผลการตรวจสอบที่คณะกรรมการตรวจสอบได้ดำเนินการแล้ว เป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน หรือหน่วยงานอื่นดังกล่าว แล้วแต่กรณี”

เมื่อข้อเท็จจริงได้ความตามส่วนงานการไต่สวนของ คตส. ว่า คตส.ได้ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาจนถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ หลังจากนั้น คตส. ได้ส่งมอบสำนวนเรื่องที่ยังค้างอยู่นั้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.เพื่อดำเนินการต่อไปตามอำนาจหน้าที่กรณีถือได้ว่า คตส. ได้ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาภายในกรอบเวลาตามที่กฎหมายบัญญัติไว้แล้ว ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาและฝ่ายผู้คัดค้านอ้างว่า คตส. ดำเนินการไต่สวนล่วงเลยระยะเวลาสองปีเป็นการไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ วรรคสอง นั้น เห็นว่า กรณีการกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติซึ่งต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปีตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง ดังกล่าวนั้น เป็นกำหนดระยะเวลาที่บัญญัติขึ้นสำหรับให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้ปฏิบัติในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร่ำรวยผิดปกติตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง จะนำมาบังคับใช้แก่การตรวจสอบทรัพย์สินของ คตส. ที่มีบทบัญญัติของกฎหมายบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะดังที่ได้วินิจฉัยมาข้างต้นไม่ได้ ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านจึงฟังไม่ขึ้น ดังนั้น

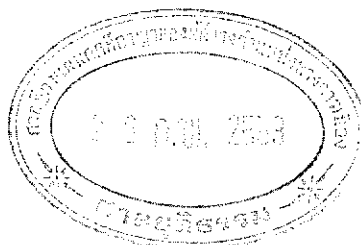

เมื่อประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ ให้อำนาจ คตส. ในการตรวจสอบการกระทำใด ๆ ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐและ คตส. ได้ดำเนินการไต่สวนภายในกรอบเวลาที่กำหนดไว้ในประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ ข้อ ๑๑ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะกรรมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๐ เรื่อง การตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙ พ.ศ. ๒๕๕๐ การตรวจสอบในกรณีกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติจึงเป็นการกระทำโดยชอบแล้ว ส่วนข้อที่อ้างว่า คณะอนุกรรมการไต่สวนจำกัดสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และการนำพยานเข้าไต่สวนโดยมิชอบนั้น เห็นว่า การกำหนดเวลาให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและการนำพยานหลักฐานมาสืบเพื่อแก้ข้อกล่าวหา นั้น ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบว่าด้วยการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ พ.ศ. ๒๕๔๙ ประกอบระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวน พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๕ และข้อ ๑๖ กำหนดให้คณะอนุกรรมการไต่สวนให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบข้อกล่าวหา และในกรณีที่คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่าพยานหลักฐานใดที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างไม่เกี่ยวกับประเด็นที่กล่าวหาหรือเป็นการประวิงให้ชักช้า คณะอนุกรรมการไต่สวนจะไม่ทำการไต่สวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้ ข้อกำหนดดังกล่าวเป็นการให้คณะอนุกรรมการไต่สวนใช้ดุลพินิจได้ตามสมควรแก่พฤติการณ์ในแต่ละกรณี ในข้อนี้ก็ได้ความว่า ในส่วนการแจ้งข้อกล่าวหาและชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา นั้น คตส. ได้มีมติให้

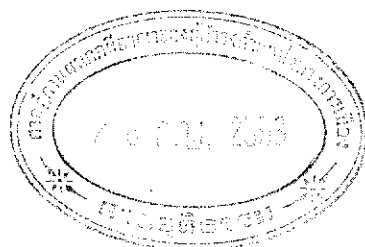

ดำเนินคดีแก่ผู้ถูกกล่าวหาและได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วโดยมีผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกกล่าวหารับบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาไปเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๑ ผู้ถูกกล่าวหาก็ได้แยกดำเนินการในส่วนของผู้ถูกกล่าวหาออกเป็น ๒ ส่วน กล่าวคือ ทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและยังทำคำร้องขอพิสูจน์ทรัพย์สินยื่นต่อ คตส. อีกด้วย โดยในส่วนการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา นั้นผู้รับมอบอำนาจของผู้ถูกกล่าวหาได้มีหนังสือขอเลื่อนการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาออกไปเป็นเวลา ๖๐ วัน รวม ๒ ครั้ง โดยในครั้งที่ ๒ ได้ขอใช้สิทธิตรวจสอบพยานหลักฐานและเอกสารซึ่งคณะกรรมการไต่สวนก็ได้มีมติให้ขยายเวลาออกไปได้ ๓๐ วัน ส่วนที่ขอตรวจสอบพยานหลักฐานและเอกสารนั้นได้มีมติให้ผู้ขอตรวจสอบแจ้งว่าต้องการตรวจสอบหลักฐานเรื่องใดเพื่อจะได้พิจารณาอีกครั้งหนึ่งต่อไป ผู้รับมอบอำนาจของผู้ถูกกล่าวหาได้ขอตรวจสอบหลักฐานอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งคณะกรรมการไต่สวนได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๑ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แล้วมีมติให้ยกคำร้อง ต่อมาในวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ผู้รับมอบอำนาจของผู้ถูกกล่าวหา มีหนังสือขอให้เพิกถอนคำสั่งการขอใช้สิทธิตรวจเอกสาร คณะกรรมการไต่สวนก็ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๑ วันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ มีมติยืนตามมติเดิม และผู้ถูกกล่าวหาได้ทำหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๑ ทั้งในประเด็นข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย รวมทั้งแนบบัญชีรายชื่อพยานบุคคลและพยานเอกสารภายในเวลาที่กำหนดได้ แต่ผู้รับมอบอำนาจของผู้ถูกกล่าวหาได้ทำหนังสือลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ขอรุบพยานเพิ่มเติมครั้งที่ ๑ และขอให้ออกหมายเรียกพยานเอกสาร คณะกรรมการไต่สวนได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๑ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๑ แล้วเห็นว่าเป็น

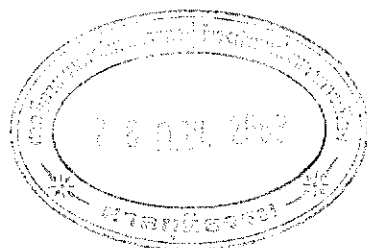

เอกสารที่คณะอนุกรรมการไต่สวนมืออยู่แล้ว และเอกสารบางส่วนที่อ้างก็สามารถตรวจสอบได้จาก คณะอนุกรรมการไต่สวนชุดตรวจภาษีชินคอร์ป จึงให้ยกคำร้องขอตั้งกล่าวทั้งหมด ในส่วนการ ยื่นคำร้องพิสูจน์ทรัพย์สินนั้น ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๐ และอ้าง พยานบุคคลมาทำคำร้องด้วย โดยได้นัดพิจารณาคำร้องพิสูจน์ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาไว้ ในวันที่ ๑๒, ๑๙ และ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ ในวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาขอเลื่อน การพิจารณาคำร้องออกไปอ้างว่าพยานเอกสารที่สำคัญและจำเป็นที่อยู่ในความครอบครองของ ทางราชการและบุคคลภายนอกยังไม่ได้มา และขอให้หมายเรียกพยานเอกสาร กับขอยกเลิก วันนัดในวันที่ ๑๙ ที่นัดไว้แล้ว ซึ่งคณะอนุกรรมการพิจารณาคำร้องพิสูจน์ทรัพย์สินก็อนุญาตให้ เลื่อนนัดและให้นัดเพิ่มเป็นวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ตามที่ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา มีวันว่าง ต่อมา ในวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกกล่าวหาขอเลื่อนนัดโดยอ้างว่าขอถ่ายเอกสารจากหน่วยงาน ราชการแล้วแต่ยังไม่ได้รับ คณะอนุกรรมการพิจารณาคำร้องพิสูจน์ทรัพย์สินอนุญาตให้เลื่อนนัด ไปในวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แต่เมื่อถึงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ผู้ถูกกล่าวหาขอ เลื่อนนัดและกำหนดวันนัดใหม่อีก โดยอ้างว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช.ไม่อนุญาตให้คัดถ่ายเอกสาร เนื่องจากต้องดำเนินการมอบอำนาจใหม่โดยมีการเลื่อนนัดไปวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ตามวันว่างของผู้ถูกกล่าวหา และให้นัดพร้อมเพื่อตรวจพยานเอกสารในวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ครั้นถึงวันนัดตรวจพยานเอกสาร ผู้ถูกกล่าวหาขอให้เรียกพยานเอกสารจาก คณะกรรมการ ป.ป.ช. และคณะอนุกรรมการพิจารณาคำร้องพิสูจน์ทรัพย์สินเห็นว่าเป็นเอกสาร ที่มีอยู่ที่ คตส. อยู่แล้ว จึงให้มาตรวจดูก่อนและกำชับให้ผู้ถูกกล่าวหาตั้งคำถามพยานล่วงหน้า

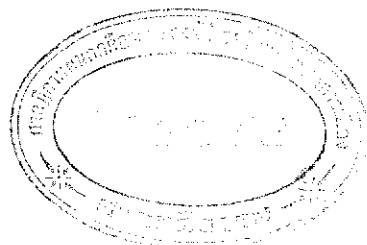

๓ วัน กับให้เตรียมพยานมาให้พร้อมในวันนัด แต่เมื่อถึงวันนัดในวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ พยานที่เรียกมาให้ถ้อยคำไม่มา ผู้ถูกกล่าวหาขอเลื่อนนัดโดยอ้างว่าพยานจะมาในวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๑ ครั้นถึงวันนัดสามารถไต่สวนพยานได้เพียงปากเดียวแล้วเลื่อนนัดพิจารณาออกไป หลังจากนั้นมีการไต่สวนพยานตามคำขอของผู้ถูกกล่าวหาต่ออีกหลายนัดจนถึงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ ผู้ถูกกล่าวหาแถลงขอนำคำให้การของนางสาวธัญญา คงเจริญสถาพร ที่เคยให้ถ้อยคำไว้ในสำนวนคำร้องพิสูจน์ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นพยานของผู้ถูกกล่าวหาด้วย ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาคำร้องพิสูจน์ทรัพย์สินก็อนุญาต แต่ผู้ถูกกล่าวหายังคงติดใจขออ้างพยานอีก ๘ ปาก และขอนัดเพิ่มรวม ๔ นัด แต่เนื่องจาก คตส. จะหมดวาระการทำงานในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ จึงส่งสำนวนพร้อมเอกสารทั้งหมดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อ เห็นว่า ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา การตรวจสอบพยานหลักฐานและเอกสาร และการขอพิสูจน์ทรัพย์สินในชั้นคณะกรรมการพิจารณาคำร้องพิสูจน์ทรัพย์สินนั้น ปรากฏว่าคณะกรรมการไต่สวนได้มีการประชุมพิจารณาเป็นลำดับมาและมีมติที่กระทำไปโดยมีเหตุผลประกอบการพิจารณา กับได้ให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเวลาพอสมควรแล้ว เมื่อเห็นว่าได้พยานหลักฐานเพียงพอแล้วก็มีอำนาจที่จะงดการไต่สวนในส่วนพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาเสียได้ หากคณะกรรมการไต่สวนเห็นว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการประวิงให้การไต่สวน ชักช้าจะไม่ไต่สวนพยานหลักฐานนั้นเสียก็ยอมได้ ทั้งข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่ามีการใช้ดุลพินิจ โดยมีชอบแต่อย่างไรด้วย ในส่วนการขอพิสูจน์ทรัพย์สินนั้น คณะกรรมการพิจารณาคำร้องพิสูจน์ทรัพย์สินก็ได้ให้โอกาสนำพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาเข้ามาสืบพอสมควรแล้ว

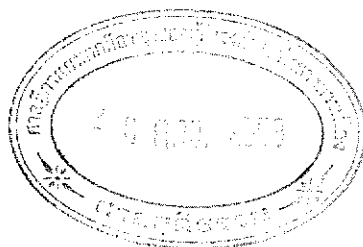

โดยได้เรียกพยานให้ และอนุญาตให้เลื่อนนัดไปหลายครั้งตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอ หรืออนุญาตให้ผู้ถูกกล่าวหา นำคำให้การพยานบางปากที่เคยให้การในอีกสำนวนหนึ่งมาเป็นพยานในสำนวนของผู้ถูกกล่าวหาตามที่ร้องขอ ตลอดจนส่งพยานเอกสารเพิ่มเติมเป็นระยะตลอดการพิจารณาคำร้องของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งก็ได้รับอนุญาตตลอดมา ถือได้ว่าคณะอนุกรรมการไต่สวนและคณะอนุกรรมการพิจารณาคำร้องพิสูจน์ทรัพย์สินได้ให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าวนี้ โดยได้ปฏิบัติตามระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบว่าด้วยการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ พ.ศ. ๒๕๔๙ ประกอบระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวน พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๕ และข้อ ๑๖ โดยชอบแล้ว ส่วนข้อคัดค้านของผู้ถูกกล่าวหาที่อ้างว่า การแต่งตั้งนายกล้าณรงค์ จันทิก นายบรรเจิด สิงคะเนติ และนายแก้วสรร อดิโพธิ ที่เป็นปรปักษ์ต่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นประธานและอนุกรรมการไต่สวนเป็นการไม่ชอบนั้น เห็นว่า ในการตรวจสอบของ คตส. นอกจากอำนาจหน้าที่ที่มีตามประกาศ คปค. แล้ว ยังต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ด้วย กรณีดังกล่าวบุคคลที่ต้องห้ามมิให้เป็นอนุกรรมการไต่สวนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๖ และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวน พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๑ ได้แก่ บุคคลผู้รู้เห็นเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหามาก่อน หรือมีส่วนได้เสียในเรื่องที่ถูกกล่าวหา หรือมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา การรู้เห็นเหตุการณ์จำกัดเฉพาะการเป็นผู้มี

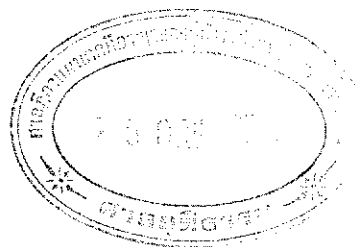

ส่วนรู้เห็นเกี่ยวข้องโดยตรงในเหตุการณ์หรือพฤติกรรมที่กล่าวหานั้น เช่น การมีส่วนร่วมในการดำเนินการแปลงคำสัมปทานเป็นภาษีสรรพสามิต การแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาด้านโทรคมนาคมต่าง ๆ ที่มีการกล่าวหาในคดีนี้ เป็นต้น แต่ข้อเท็จจริงได้ความว่า การที่นายกล้าณรงค์ จันทิก เมื่อครั้งเป็นเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเคยกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาในกรณีปกปิดการถือครองหุ้นนั้น กรณีดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของตนตามกฎหมาย ส่วนกรณีที่นายกล้าณรงค์ จันทิก ไปร่วมรับฟังการปราศรัยของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยก็เป็นการเข้าร่วมในฐานะผู้รับฟังซึ่งเป็นการแสดงออกโดยใช้สิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกับประชาชนโดยทั่วไป ส่วนการที่เคยให้ข่าวรับเป็นทนายว่าความให้กลุ่มสมาชิกวุฒิสภาจำนวน ๒๘ คน ที่ร้องศาลรัฐธรรมนูญให้วินิจฉัยความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกกล่าวหาสิ้นสุดลง กับการจะไปเข้าร่วมการแสดงศาลจำลองโจมตีการบริหารงานของผู้ถูกกล่าวหานั้น เป็นการดำเนินการโดยใช้ความรู้ความสามารถในวิชาชีพที่ทำได้ แต่ในที่สุดนายกล้าณรงค์ จันทิก ก็หาได้ไปร่วมกิจกรรมกับกลุ่มสมาชิกวุฒิสภาดังกล่าวหรือกิจกรรมศาลจำลองแต่อย่างใด ส่วนการกระทำของนายบรรเจิด สิงคนดี ตามข้อคัดค้านเป็นการแสดงออกในฐานะนักวิชาการและประชาชนคนหนึ่ง มิได้กระทำความผิดเป็นการส่วนตัวต่อผู้ถูกกล่าวหา อีกทั้งการยื่นคำร้องต่าง ๆ ก็เป็นการใช้สิทธิทางกฎหมายในการตรวจสอบการบริหารประเทศของรัฐบาล สำหรับการกระทำของนายแก้วสรร อติโพธิ เป็นการแสดงออกในฐานะสมาชิกวุฒิสภาที่เสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้วินิจฉัย ซึ่งเป็นการดำเนินการตามสิทธิที่รัฐธรรมนูญรับรอง การขึ้นเวทีปราศรัยและเขียนหนังสือเป็นการแสดงความคิดเห็นทางวิชาการ และเป็นการ

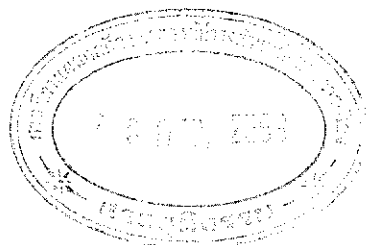

วิพากษ์วิจารณ์ด้วยความชอบธรรมตามสิทธิเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรอง ไม่มีเหตุโกรธเคืองเป็นการ
ส่วนตัวกับผู้ถูกกล่าวหา ทั้งไม่มีส่วนรู้เห็นเหตุการณ์โดยตรงเกี่ยวกับเรื่องที่มีการกล่าวหา ซึ่งการ
คัดค้านอนุกรรมการไต่สวนนี้ คตส. ได้ให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหาคัดค้านตามระเบียบคณะกรรมการ
ตรวจสอบว่าด้วยการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๒๔
และ คตส. ได้พิจารณาคำคัดค้านไปแล้วโดยเห็นว่าอนุกรรมการไต่สวนที่ถูกคัดค้านไม่มี
พฤติการณ์หรือเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวน พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๑ อันเป็น
ประปักษ์ต่อผู้ถูกกล่าวหา และมีมติให้ยกคำคัดค้านพร้อมทั้งได้แจ้งผลการพิจารณาคำคัดค้านให้
ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว ส่วนในการพิจารณาคำคัดค้านนั้น อนุกรรมการที่ถูกคัดค้านแต่ละราย
ก็มีได้เข้าร่วมในการวินิจฉัยข้อคัดค้านเฉพาะส่วนของตนแต่อย่างใด ทั้งในระหว่างที่มีการคัดค้าน
จนกระทั่ง คตส. มีมติยกคำคัดค้านก็ไม่ปรากฏว่าอนุกรรมการทั้งสามได้มีการดำเนินการใด
เกี่ยวกับการไต่สวนในเรื่องนี้ ดังนั้น การแต่งตั้งนายก้านรงค์ จันทิก นายบรรเจ็ด สิงคนติ
และนายแก้วสรร อติโพธิ เป็นประธานและอนุกรรมการไต่สวนจึงชอบแล้ว ที่ผู้ถูกกล่าวหากับ
ผู้คัดค้านโต้แย้งว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยชอบ จึงไม่มีอำนาจ
เข้าดำเนินการแทน คตส. นั้น เห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งอยู่นี้
เป็นคณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามประกาศ คปค. ฉบับที่ ๑๙ ซึ่งตามข้อ ๑ ของประกาศ คปค.
ดังกล่าวกำหนดให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

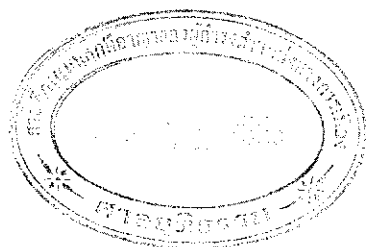

พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลใช้บังคับต่อไป โดยให้งดการบังคับใช้บทบัญญัติที่เกี่ยวกับการสรรหาคณะกรรมการ
ป.ป.ช. ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีได้มาจากการสรรหาตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗ จึงไม่จำเป็นต้องดำเนินการ
ให้ประธานวุฒิสภาเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งประธานกรรมการและ
กรรมการแต่ประการใด และถือว่าเป็นคณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว
เมื่อระยะเวลาตามประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ ข้อ ๑๑ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศ
คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๐
เรื่อง การตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช
๒๕๔๙ พ.ศ. ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง คตส. ไม่อาจใช้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามประกาศ คปค.
ฉบับที่ ๓๐ ข้อ ๕ ได้อีกต่อไป จึงเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินคดีแทน
คตส. และถือว่าสำนวนการตรวจสอบและผลการตรวจสอบที่ คตส. ได้ดำเนินการไปแล้ว เป็นการ
ดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยตามประกาศดังกล่าว ดังนั้น
คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจดำเนินการแทน คตส. ได้ การดำเนินการของ คตส. และ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชอบแล้ว ส่วนที่ว่า คตส. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่ได้วินิจฉัยเรื่อง
กรรมสิทธิ์ในการพิสูจน์ทรัพย์สินให้เสร็จเด็ดขาดก่อนยื่นคำร้อง เป็นการข้ามขั้นตอนของ
กฎหมายนั้น เห็นว่า ประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ ข้อ ๘ กำหนดว่า บรรดาทรัพย์สินที่ถูกยึดหรือ
อายัดตามข้อ ๕ ถ้าเจ้าของทรัพย์สินพิสูจน์ต่อคณะกรรมการตรวจสอบภายในเวลาที่คณะกรรมการ
ตรวจสอบกำหนดได้ว่า ตนเป็นเจ้าของที่แท้จริงและทรัพย์สินนั้นมีใช้ทรัพย์สินที่ได้มาจากการ

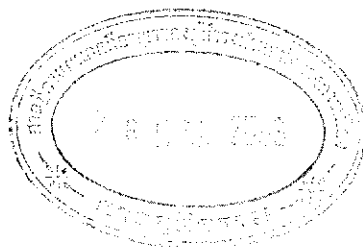

กระทำความผิด หรือมิได้เป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือมิได้เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ให้คณะกรรมการตรวจสอบมีอำนาจสั่งเพิกถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้น และในข้อ ๑๑ กำหนดว่า ให้คณะกรรมการตรวจสอบดำเนินการตามประกาศนี้ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งและการตรวจสอบหรือสอบสวนเรื่องใดยังไม่แล้วเสร็จ ให้คณะกรรมการตรวจสอบส่งมอบสำนวนคืนให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือหน่วยงานอื่น เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตน แล้วแต่กรณี ตามประกาศ คปค. ทั้งสองข้อนี้ให้สิทธิผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่อ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินพิสูจน์ต่อ คตส. ได้ว่า ตนเป็นเจ้าของที่แท้จริงและทรัพย์สินนั้นมีใช้ทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด หรือมิได้เป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการร่ำรวยหรือเพิ่มขึ้นผิดปกติ ซึ่ง คตส. ก็ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อทำการพิจารณาวินิจฉัยคำร้องขอพิสูจน์ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านแล้ว แต่เนื่องจากครบกำหนดเวลาตามประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ ข้อ ๑๑ ที่แก้ไขเพิ่มเติมในวรรคสาม ก่อนที่ คตส. จะพิจารณาเรื่องพิสูจน์ทรัพย์สินให้เสร็จสิ้นไปได้ทุกกรณี สำหรับกรณีที่วินิจฉัยได้ คตส. ก็มีคำสั่งเพิกถอนการยึดหรืออายัดแล้ว ส่วนกรณีที่ไม่แล้วเสร็จก็ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไป เป็นเรื่องที่ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านต้องพิสูจน์ต่อศาลและเป็นอำนาจของศาลที่จะพิจารณาส่งต่อไป ดังนั้น การกระทำของ คตส. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงเป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมายแล้ว นอกจากนี้

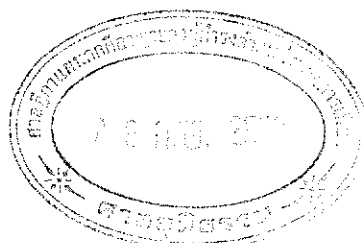

ที่ผู้ถูกกล่าวหาต่อสู้ว่า ผู้ร้องยังไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเนื่องจากอัยการสูงสุดเห็นว่าเรื่องที่ส่งมายังมีข้อไม่สมบูรณ์นั้น เห็นว่า ตามประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ ข้อ ๙ กำหนดว่า ในกรณีที่คณะกรรมการตรวจสอบมีมติว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดหรือบุคคลใดกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่หรือร่ำรวยผิดปกติ ให้ส่งรายงาน เอกสารหลักฐานพร้อมทั้งความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยให้ถือว่ามติของคณะกรรมการตรวจสอบเป็นมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในกรณีที่อัยการสูงสุดมีความเห็นแตกต่างแต่คณะกรรมการตรวจสอบมีความเห็นยืนยันความเห็นเดิมให้คณะกรรมการตรวจสอบมีอำนาจดำเนินการให้มีการยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี แล้วแต่กรณี คดีนี้อัยการสูงสุดมีความเห็นในครั้งแรกว่ายังมีข้อไม่สมบูรณ์ของสำนวนการตรวจสอบได้สวน แต่เมื่อ คตส. ยืนยันความเห็นให้มีการยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อัยการสูงสุดได้พิจารณาแล้วดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้ จึงต้องถือว่าข้อไม่สมบูรณ์ในครั้งแรกได้มี การแก้ไขและได้ข้อยุติแล้ว ส่วนที่ว่า คดีนี้เป็นคดีแพ่งที่ต้องรอฟังข้อเท็จจริงในคดีส่วนอาญา ก่อนตามข้อต่อสู้ของผู้ถูกกล่าวหานั้น เห็นว่า มูลคดีนี้เป็นการกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ โดยได้กระทำการต่าง ๆ อันเป็นการเอื้อประโยชน์แก่ธุรกิจของตนเอง ครอบครัวและพวกพ้อง เป็นเหตุให้มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการ

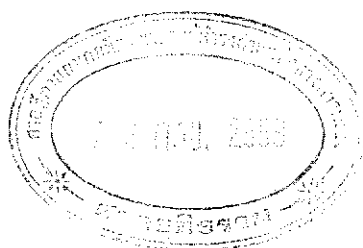
ปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ มิใช่การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนที่มีมูลเหตุมาจากการกระทำความผิดทางอาญาของผู้ถูกกล่าวหา แม้ผู้ร้องจะกล่าวมาในคำร้องว่าการกระทำดังกล่าวมีมูลความผิดทางอาญาด้วย แต่ประเด็นสำคัญที่ศาลจะต้องพิจารณาให้ได้ความ คือ ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่จริงหรือไม่ หากได้ความตามนี้แล้ว ศาลย่อมมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินได้โดยไม่ต้องพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางอาญาหรือไม่แต่อย่างใด คดีนี้จึงไม่ใช่คดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญาที่ศาลจำต้องถือข้อเท็จจริงที่ปรากฏในคำพิพากษาคดีส่วนอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๖ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๘ วรรคสอง ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจึงดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีนี้ต่อไปได้โดยไม่ต้องรอฟังผลคดีส่วนอาญาก่อน ทั้งคดีนี้ผู้ถูกกล่าวหา ก็ระบุในคำคัดค้านเป็นข้อต่อสู้มาด้วยว่าเป็นคดีแพ่ง มิใช่คดีอาญา ดังนั้น จึงไม่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจพิจารณาคดีของศาลที่ต้องกระทำต่อหน้าผู้ถูกกล่าวหาแต่ประการใด ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหากับผู้คัดค้านโต้แย้งว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินของผู้คัดค้านตกเป็นของแผ่นดินเนื่องจากผู้คัดค้านไม่ใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้น เห็นว่า ตามประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ ข้อ ๕ วรรคสอง ให้อำนาจ คตส. สั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องของผู้ถูกตรวจสอบ คู่สมรสและบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะของผู้นั้นไว้ก่อนได้ โดยตามคำร้อง คตส. กล่าวหาว่าทรัพย์สินที่ทำการอายัดไว้เป็นของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้าน

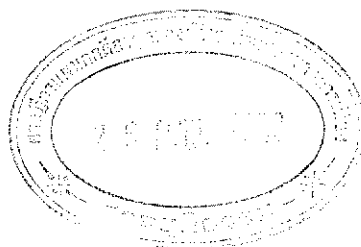
ที่ ๑ ซึ่งเป็นคู่สมรส และร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินเฉพาะทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับพฤติการณ์ ร่ำรวยผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น หากได้กล่าวอ้างว่าเป็นทรัพย์สินของผู้คัดค้านอื่นทั้งหลายไม่ องค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้

ปัญหาวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า คำร้องเคลือบคลุมหรือไม่ ตามคำร้องบรรยายว่า ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ยังคงเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่แท้จริงในหุ้นบริษัทชินคอร์ปจำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น คิดเป็นกว่าร้อยละ ๔๘ ของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่จำหน่ายได้ในระหว่างที่ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีตลอดมา โดยมีผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ และบริษัทแอมเฟลริช เป็นผู้ถือหุ้นแทน และผู้ถูกกล่าวหาได้ปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ สั่งการ มอบนโยบายในการออกพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษี สรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ลดอัตราและยกเว้นภาษี สรรพสามิต (ฉบับที่ ๖๘) ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๖ และออกมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ กรณีที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากกิจการโทรคมนาคม โดยให้นำภาษีสรรพสามิตหักออกจากค่าสัมปทาน สั่งการอนุมัติให้รัฐบาลสหภาพมาเลเซียจาก ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย เพื่อนำไปซื้อสินค้าและบริการของบริษัท ไทยคม รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐภายใต้การบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลของ ผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ กระทำการแก้ไข สัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๓๓ (ครั้งที่ ๖)

เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ปรับลดอัตราส่วนแบ่งรายได้จากการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบใช้บัตรจ่ายเงินล่วงหน้า กระทำการแก้ไขสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ฉบับลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๓๓ (ครั้งที่ ๗) ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๕ เพื่ออนุญาตให้ใช้เครือข่ายร่วมและให้หักค่าใช้จ่ายจากรายรับ และการปรับลดอัตราค่าใช้เครือข่ายร่วม และกรณีการละเว้น อนุมัติ ส่งเสริม สนับสนุนธุรกิจดาวเทียมตามสัญญาดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศโดยมิชอบหลายกรณี ทั้งนี้ เป็นการกระทำที่เป็นการเอื้อประโยชน์แก่บริษัทชินคอร์ปและบริษัทในเครือ โดยที่บริษัทชินคอร์ปประกอบธุรกิจในการโทรคมนาคมตามสัญญาดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ ฉบับลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๔ จากกระทรวงคมนาคมในขณะนั้น ซึ่งตามสัญญาดังกล่าว ข้อ ๑ ระบุว่า กระทรวงคมนาคมตกลงให้บริษัทชินคอร์ปเป็นผู้ดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ โดยมีสิทธิในการบริหารกิจการและการให้บริการวงจรถาวเทียม (Transponder) เพื่อการสื่อสารภายในประเทศ และมีสิทธิเก็บค่าใช้วงจรถาวเทียมจากผู้ใช้ สิทธิในการประกอบกิจการโทรคมนาคมเป็นของบริษัทชินคอร์ป โดยในการแก้ไขสัญญาดังกล่าวจำนวน ๕ ครั้ง เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๓๕ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๓๖ วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๑ วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๓ และวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๗ บริษัทชินคอร์ปเป็นผู้ลงนามเป็นคู่สัญญา ตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๘ วรรคสาม (๑) บัญญัติว่า ผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมต้องมีใช่เป็นคนต่างด้าว และต้องมีสัดส่วนการถือหุ้นของบุคคลผู้มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของทุนจดทะเบียนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น รวมทั้งต้องมีกรรมการไม่น้อยกว่า

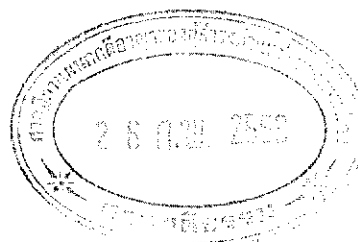

๓ ใน ๔ ของจำนวนกรรมการทั้งหมด นอกจากนี้ผู้มีอำนาจกระทำการผูกพันนิติบุคคลนั้นยังต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย ซึ่งหมายถึงบุคคลต่างด้าวจะเป็นผู้ถือหุ้นในนิติบุคคลดังกล่าวได้ไม่เกินร้อยละ ๒๕ ดังนั้น หุ้นบริษัทชินคอร์ปจำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น คิดเป็นจำนวนกว่าร้อยละ ๔๘ ของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่จำหน่ายได้ที่ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ยังเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่แท้จริง โดยใช้ชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ และบริษัทแอมเฟิลริชเป็นผู้ถือหุ้นแทน ย่อมไม่สามารถขายให้แก่บุคคลต่างด้าวได้ เนื่องจากจะมีผู้ถือหุ้นเป็นบุคคลต่างด้าวเกินกว่าร้อยละ ๒๕ ของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่จำหน่ายได้ แต่ในระหว่างที่ถูกกล่าวหาเป็นหัวหน้ารัฐบาลดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้เสนอกฎหมายแก้ไขพระราชบัญญัติดังกล่าวจนผ่านการเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา และออกเป็นพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งได้แก้ไข (๑) ของมาตรา ๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังกล่าวเป็นว่า ผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมต้องมีใช่เป็นคนต่างด้าว ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว โดยไม่มีบทบัญญัติให้ต้องมีกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๔ ของจำนวนกรรมการทั้งหมด และผู้มีอำนาจกระทำการผูกพันนิติบุคคลนั้นต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทยแต่อย่างใด เป็นผลให้บริษัทชินคอร์ปซึ่งประกอบธุรกิจในกิจการโทรคมนาคมสามารถมีผู้ถือหุ้นที่เป็นบุคคลต่างด้าวได้ถึงไม่เกินร้อยละ ๕๐ และพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันศุกร์ที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๙ มีผลใช้บังคับในวันเสาร์ที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๙ ปรากฏว่าในวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๙ ได้มีการขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปจำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น

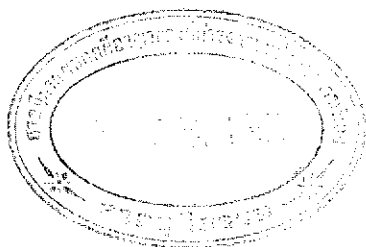
ที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ยังเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่แท้จริงให้แก่กลุ่มสมาชิกของประเทศสิงคโปร์ โดยมีบริษัทซีตาร์ โฮลดิ้งส์ จำกัด และบริษัทแอสเพน โฮลดิ้งส์ จำกัด ซึ่งเป็นนิติบุคคลต่างตัวเป็นผู้ซื้อ เป็นจำนวนเงินสุทธิหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วรวม ๖๙,๗๒๒,๘๘๐,๙๓๒.๐๕ บาท และตั้งแต่วันที่ ๒๕๔๖ ถึงปี ๒๕๔๘ บริษัทชินคอร์ปได้จ่ายเงินปันผลตามหุ้นจำนวนดังกล่าวรวม ๖,๘๙๘,๗๒๒,๑๒๙ บาท รวมเป็นเงินที่ได้รับเนื่องจากหุ้นดังกล่าวทั้งหมด ๗๖,๖๒๑,๖๐๓,๐๖๑.๐๕ บาท ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่ได้มาเนื่องจากการกระทำที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม และเป็นกรณีได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่อันเป็นการร่ำรวยผิดปกติ ขอให้ยึดเงินที่ได้จากการขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปดังกล่าวหลังหักค่าใช้จ่ายแล้วรวม ๖๙,๗๒๒,๘๘๐,๙๓๒.๐๕ บาท และเงินปันผลจำนวน ๖,๘๙๘,๗๒๒,๑๒๙ บาท รวมเป็นเงินที่ได้รับเนื่องจากหุ้นดังกล่าวทั้งสิ้น ๗๖,๖๒๑,๖๐๓,๐๖๑.๐๕ บาท พร้อมดอกผลให้ตกเป็นของแผ่นดิน เห็นว่า คำร้องของผู้ร้องได้แสดงโดยแจ้งชัดซึ่งพฤติการณ์ที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ถือครองหุ้นบริษัทชินคอร์ปผ่านบุคคลซึ่งเป็นญาติพี่น้องและนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นกับมาตรการต่าง ๆ ที่ได้กระทำอันเป็นการเอื้อประโยชน์แก่บริษัทดังกล่าว ส่งผลให้หุ้นบริษัทชินคอร์ปที่ผู้ถูกกล่าวหาถือครองอยู่มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น ทั้งได้ระบุจำนวนเงินที่ได้จากการขายหุ้นรวมทั้งเงินปันผลซึ่งเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ขอให้ตกเป็นของแผ่นดิน พร้อมกับแนบเอกสารแสดงรายละเอียดยอดเงินที่อายัด ชื่อผู้ครอบครองหรือมีชื่อเป็นเจ้าของซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของคำร้องโดยครบถ้วน ขอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา

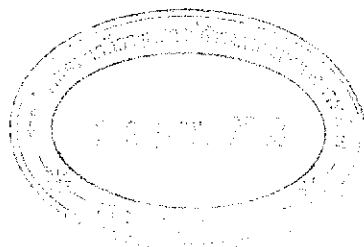
คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๘ วรรคสอง และข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๒๓ แล้ว และคดีนี้ผู้ร้องขอให้ศาลสั่งให้เงินทั้งจำนวนจากการขายหุ้นบริษัทชินคอร์ป และเงินปันผลพร้อมดอกผลของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ตกเป็นของแผ่นดิน ผู้ร้องจึงไม่จำเป็นต้องบรรยายคำร้องโดยแยกทรัพย์สินที่มีอยู่ก่อนการดำรงตำแหน่งทางการเมืองของผู้ถูกกล่าวหาว่ามีอยู่เท่าใด ส่วนเงินที่ได้จากการขายหุ้นเกี่ยวข้องกับกรปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา มีการเพิ่มขึ้นผิดปกติดังไร และผู้ถูกกล่าวหาได้สั่งการหรือมอบหมายให้ผู้ใดกระทำการใดอันเป็นการเอื้อประโยชน์แก่บริษัทชินคอร์ป เพราะเป็นรายละเอียดที่จะต้องทำการไต่สวนเพื่อให้ปรากฏในการพิจารณาของศาล สำหรับคำร้องในส่วนที่เกี่ยวกับเงินหรือทรัพย์สินที่เหลือจำนวน ๙,๙๒๓,๓๖๘,๖๙๕.๒๔ บาท ที่ไม่ได้มีการอายัดไว้ซึ่งไม่ได้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับ ชื่อ ที่อยู่ของผู้ครอบครองหรือเป็นเจ้าของมาในคำร้องนั้นก็เพราะ คตส. ยังไม่อาจตรวจสอบให้ทราบได้นั้นเอง ทั้งหากศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เงินที่ได้จากการขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปและเงินปันผลของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดินแล้วก็เป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการในชั้นบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ครบถ้วนต่อไปองค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ว่า คำร้องไม่เคลือบคลุม

ปัญหาวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหากับผู้คัดค้านที่ ๑ ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปจำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น โดยให้ผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ และบริษัทแอมเพิลริช ถือแทนตามคำร้องหรือไม่ ในปัญหาดังกล่าว นายวิโรจน์ เลาะห์พันธ์ ในฐานะกรรมการตรวจสอบ

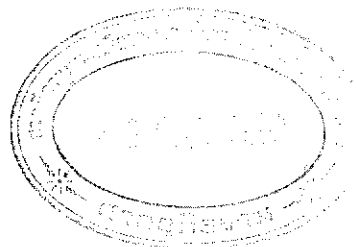
(คตส.) และประธานอนุกรรมการตรวจสอบการซื้อขายและโอนหุ้นบริษัทชินคอร์ปเปิดความ
ประกอบบันทึกข้อความเรื่องข้อมูลและประเด็นเรื่องการถือครองหุ้นบริษัทชินคอร์ปของ
ผู้ถูกกล่าวหา กับพวกและรายงานการไต่สวนว่า ตามบัญชีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัทชินคอร์ป
ณ วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๑ ปรากฏการถือหุ้นของผู้ถูกกล่าวหา กับพวกในราคาหุ้นละ ๑๐ บาท
ดังนี้ ผู้ถูกกล่าวหาถือหุ้น จำนวน ๓๒,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๓๔,๖๕๐,๐๐๐ หุ้น
และผู้คัดค้านที่ ๕ จำนวน ๖,๘๔๗,๓๙๕ หุ้น เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ บริษัทชินคอร์ป
มีมติให้เปลี่ยนแปลงทุนชำระแล้วของบริษัทด้วยการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนจากหุ้นที่ยังมีได้จัดสรร
เสนอขายแก่ผู้ถือหุ้นเดิมในอัตราส่วน ๑ หุ้นเดิมต่อ ๑ หุ้นสามัญเพิ่มทุนในราคาหุ้นละ ๑๕ บาท
วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๒ ผู้คัดค้านที่ ๑ ถอนเงินจากบัญชีออมทรัพย์ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด
(มหาชน) สำนักรัชโยธิน เพื่อซื้อเช็คนาคาร์ ๓ ฉบับ นำไปซื้อหุ้นเพิ่มทุนในนามผู้คัดค้านที่ ๑
จำนวน ๓๔,๖๕๐,๐๐๐ หุ้น เป็นเงิน ๕๑๙,๗๕๐,๐๐๐ บาท ในนามผู้ถูกกล่าวหา จำนวน
๓๒,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น เป็นเงิน ๔๙๓,๘๐๐,๐๐๐ บาท และในนามผู้คัดค้านที่ ๕ จำนวน ๖,๘๐๙,๐๑๕ หุ้น
เป็นเงิน ๑๐๒,๑๓๕,๒๒๕ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๕ ออกตั๋วสัญญาใช้เงิน ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม
๒๕๔๒ สัญญาจะจ่ายเงิน ๑๐๒,๑๓๕,๒๒๕ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ เมื่อทวงถามโดยไม่มี
ดอกเบี้ย หลังจากมีการเพิ่มทุนแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาถือหุ้น จำนวน ๖๕,๘๔๐,๐๐๐ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๑
ถือหุ้น จำนวน ๖๙,๓๐๐,๐๐๐ หุ้น และผู้คัดค้านที่ ๕ ถือหุ้น จำนวน ๑๓,๖๑๘,๐๓๐ หุ้น วันที่ ๑๑
มิถุนายน ๒๕๔๒ ผู้ถูกกล่าวหาโอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
จำนวน ๓๒,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น ให้แก่บริษัทแอมเฟลริชราคาหุ้นละ ๑๐ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ สั่งจ่าย

เข็ชฌนาการไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนักกรัชโยธิน ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๒ จ่าย
บริษัทหลักทรัพย์แอสเซทพลัส จำกัด จ่านวน ๓๓๐,๙๖๑,๒๒๐ บาท เพื่อชำระค่าหุ้น แล้วบริษัท
หลักทรัพย์แอสเซทพลัส จำกัด ส่งจ่ายเข็ชฌนาการกรสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาถนน
รัชดาภิเษก (สุขุมวิท - พระรามสี่) ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๒ จ่านวน ๓๒๗,๔๓๘,๗๘๐ บาท
เป็นค่าขายหุ้นให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา แล้วเข็ชฌนบับดังกล่าวได้นำฝากเข้าเรียกเก็บเงินเข้าบัญชี
ผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ชฌนาการไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนักกรัชโยธิน

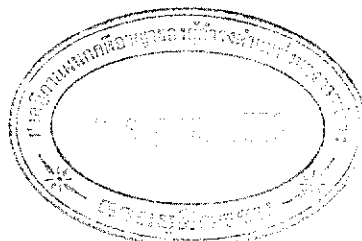
ต่อมาผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๕ รายงานต่อสำนักงาน กลด.
ตามแบบ ๒๔๖ - ๒ ว่า เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ขายหุ้น
บริษัทชินคอร์ปให้แก่ผู้ซื้อโดยตรงในราคาหุ้นละ ๑๐ บาท โดยผู้ถูกกล่าวหาขายให้แก่ผู้คัดค้าน
ที่ ๒ จ่านวน ๓๐,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น และขายให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๔ จ่านวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ผู้คัดค้าน
ที่ ๑ ขายให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ จ่านวน ๔๒,๔๗๕,๐๐๐ หุ้น และขายให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๕ จ่านวน
๒๖,๘๒๕,๐๐๐ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๒ ออกตัวสัญญาใช้เงินลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ สัญญาจะ
จ่ายเงิน ๓๐๙,๒๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา และสัญญาจะจ่ายเงิน ๔๒๔,๗๕๐,๐๐๐ บาท
ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ เมื่อทวงถามโดยไม่มีดอกเบีย ผู้คัดค้านที่ ๔ ออกตัวสัญญาใช้เงินลงวันที่ ๑
กันยายน ๒๕๔๓ สัญญาจะจ่ายเงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อทวงถาม โดยไม่มี
ดอกเบีย ผู้คัดค้านที่ ๕ ออกตัวสัญญาใช้เงินลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ สัญญาจะจ่ายเงิน
๒๖๘,๒๕๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ เมื่อทวงถามโดยไม่มีดอกเบีย

เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๔ บริษัทชินคอร์ปยื่นคำขอจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงมูลค่าหุ้นที่ได้ตราไว้ (พาร์) หุ้นละ ๑๐ บาท เป็นหุ้นละ ๑ บาท เป็นผลให้ผู้ถือหุ้นเดิมมีจำนวนหุ้นเพิ่มขึ้นเป็น ๑๐ เท่า คือ ผู้คัดค้านที่ ๒ ถือหุ้น จำนวน ๗๓๓,๙๕๐,๒๒๐ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๕ ถือหุ้นจำนวน ๔๐๔,๔๓๐,๓๐๐ หุ้น บริษัทแอมเฟิลริชถือหุ้น จำนวน ๓๒๙,๒๐๐,๐๐๐ หุ้น และผู้คัดค้านที่ ๔ ถือหุ้น จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ต่อมาผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ รายงานต่อสำนักงาน กสท. ว่า ผู้คัดค้านที่ ๒ ได้ขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้ซื้อโดยตรงในราคาหุ้นละ ๑ บาท โดยขายเมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๕ จำนวน ๓๖๗,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น และเมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖ จำนวน ๗๓,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๒ คงเหลือหุ้นจำนวน ๒๙๓,๙๕๐,๒๒๐ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๓ ถือหุ้นรวม จำนวน ๔๔๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น และเมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๙ ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ ในฐานะกรรมการบริษัทแอมเฟิลริชได้ขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปที่บริษัทแอมเฟิลริชถืออยู่ทั้งหมด จำนวน ๓๒๙,๒๐๐,๐๐๐ หุ้น ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๑๖๔,๖๐๐,๐๐๐ หุ้น

เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๙ หุ้นบริษัทชินคอร์ปทั้งหมดที่มีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ ถืออยู่ได้ขายให้แก่บริษัทซีตาร์ โฮลดิ้งส์ จำกัด และบริษัทแอสเพน โฮลดิ้งส์ จำกัด รวมจำนวน ๑,๔๘๗,๗๔๐,๑๒๐ หุ้น ในราคาหุ้นละ ๔๙.๒๕ บาท โดยรายการเฉพาะหุ้นที่รับโอนมาจากผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ซื้อหุ้นเพิ่มทุนโดยใช้เงินของผู้คัดค้านที่ ๑ และที่รับโอนจากบริษัทแอมเฟิลริชในชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๔๕๘,๕๕๐,๐๐๐ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๔,๖๐๐,๐๐๐ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๔ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น และผู้คัดค้านที่ ๕ จำนวน

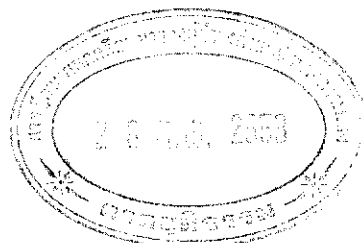

๓๓๖,๓๔๐,๑๕๐ หุ้น รวมจำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น เมื่อหักค่านายหน้าร้อยละ ๐.๒๕ และ
ภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ ๗ แล้ว คงเหลือค่าหุ้นสุทธิ ๖๙,๗๒๒,๘๘๐,๙๓๒.๐๕ บาท และหุ้นบริษัท
ชินคอร์ป จำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น ดังกล่าวได้รับเงินปันผลระหว่างปี ๒๕๔๖ ถึงปี ๒๕๔๘
รวม ๖ ครั้ง เป็นเงิน ๖,๘๙๘,๗๒๒,๑๒๙ บาท

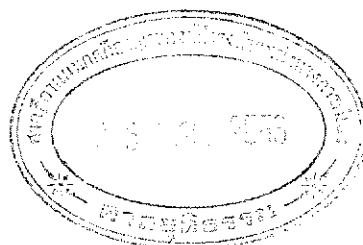
คณะอนุกรรมการได้สวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาว่า
ผู้ถูกกล่าวหาคงถือหุ้นไว้ซึ่งหุ้นบริษัทชินคอร์ป รวมทั้งบัญชีธนาคารที่เกี่ยวข้อง เอกสารจาก
สำนักงาน กสท. และรายงานประจำปี ๒๕๔๓ ถึงปี ๒๕๔๙ ของบริษัทชินคอร์ป กับการชี้แจง
แก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว สรุปความเห็นเห็นว่า เมื่อครั้งผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง
นายกรัฐมนตรีในสองวาระ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ยังถือหุ้นไว้ซึ่งหุ้นในบริษัทชินคอร์ป
โดยใช้ชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ และบริษัทแอมเฟลริชเป็นผู้ถือหุ้นแทน ต่อมาวันที่ ๒๓ มกราคม
๒๕๔๙ ผู้ถูกกล่าวหาได้รวบรวมหุ้นดังกล่าวทั้งหมด ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น ขายให้แก่กลุ่ม
เทมาเส็ก

ที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๕ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ถูกกล่าวหาและ
ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้โอนหุ้นบริษัทชินคอร์ปให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ ๔ และที่ ๕ จนหมดสิ้นแล้วตั้งแต
วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ โดยได้รับชำระเงินค่าหุ้นตามตัวสัญญาใช้เงินครบถ้วนแล้ว ผู้ถูก
กล่าวหาได้ขายหุ้นบริษัทแอมเฟลริชให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ โดย
ได้รับชำระค่าหุ้นเรียบร้อยแล้ว ผู้คัดค้านที่ ๒ ได้ขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ โดย
ผู้คัดค้านที่ ๓ สั่งจ่ายเช็คชำระค่าหุ้นให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ครบถ้วนแล้ว ผู้คัดค้านที่ ๕ ได้กู้ยืมเงิน

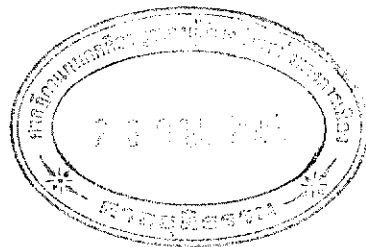

จากผู้คัดค้านที่ ๑ ไปซื้อหุ้นเพิ่มทุนของบริษัทชินคอร์ปโดยได้ชำระหนี้ตามตั๋วสัญญาใช้เงินครบถ้วนแล้ว และผู้ถูกกล่าวหายื่นคำแถลงการณ์ปิดคดีว่า คตส.ไม่ยอมรับความมีอยู่จริงของเอกสารตามกฎหมาย แม้แต่เอกสารที่รายงานต่อสำนักงาน กสท.นั้น ปรากฏว่า การโอนหุ้นบริษัทชินคอร์ปที่มีการรายงานต่อสำนักงาน กสท. ในคดีนี้เป็นการรายงานตามแบบ ๒๔๖-๒ ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๔๖ วรรคหนึ่ง ซึ่งบัญญัติว่า “บุคคลใดได้มาหรือจำหน่ายหลักทรัพย์ของกิจการใดในลักษณะที่ทำให้ตนหรือบุคคลอื่นเป็นผู้ถือหลักทรัพย์ในกิจการนั้นเพิ่มขึ้นหรือลดลง เมื่อรวมกันแล้วมีจำนวนทุกร้อยละ ๕ ของจำนวนหลักทรัพย์ที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของกิจการนั้น ไม่ว่าจะมีการลงทะเบียนโอนหลักทรัพย์หรือไม่ และไม่ว่าการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของหลักทรัพย์นั้นจะมีจำนวนเท่าใดในแต่ละครั้ง บุคคลนั้นต้องรายงานถึงจำนวนหลักทรัพย์ในทุกร้อยละ ๕ ดังกล่าวต่อสำนักงานคณะกรรมการ กสท. ทุกครั้งที่ได้มาหรือจำหน่ายหลักทรัพย์” มาตรา ๒๔๗ วรรคหนึ่งซึ่งบัญญัติว่า “บุคคลใดเสนอซื้อหรือกระทำการอื่นใดอันเป็นผลให้ตนได้มาหรือเป็นผู้ถือหลักทรัพย์ถึงร้อยละ ๒๕ ขึ้นไปของจำนวนหลักทรัพย์ที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของกิจการ ให้ถือว่าเป็นการเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการ...” และมาตรา ๒๔๗ วรรคสองซึ่งบัญญัติว่า “การเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการตามวรรคหนึ่งให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการ กสท. ประกาศกำหนด ในการนี้คณะกรรมการ กสท. จะกำหนดให้บุคคลดังกล่าวจัดทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ก็ได้” ประกอบกับเลขาธิการ กสท. ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๐ แจงข้อมูลต่อประธานอนุกรรมการตรวจสอบว่า “ในการพิจารณาหน้าที่ตามมาตรา ๒๔๖ และ ๒๔๗

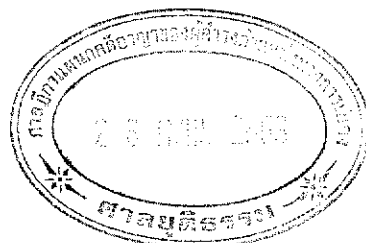

แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น การได้มาหรือจำหน่ายไปซึ่งหลักทรัพย์อันเป็นผลให้เกิดหน้าที่รายงานตามมาตรา ๒๔๖ และทำคำเสนอซื้อตามมาตรา ๒๔๗ นั้น เป็นการกำกับดูแลการเปลี่ยนแปลงการถือหลักทรัพย์ในกิจการ ไม่ว่าจะธุรกรรมนั้นจะเป็นการให้เปล่าหรือการซื้อขายในราคาใด หากเป็นการเปลี่ยนแปลงการถือหลักทรัพย์ในสัดส่วนที่กฎหมายกำหนดก็จะมีหน้าที่หรือความรับผิดชอบ (กรณีฝ่าฝืน) ไม่แตกต่างกัน ข้อมูลเกี่ยวกับการชำระราคาจึงไม่ใช่สาระสำคัญในแง่ของบทบัญญัติดังกล่าวตามกฎหมายหลักทรัพย์ สำนักงานจึงไม่ได้ตรวจสอบการชำระค่าซื้อขายหลักทรัพย์ของผู้รายงานหรือผู้ทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์" การรายงานตามแบบ ๒๔๖-๒ จึงไม่ใช่หลักฐานแสดงการโอนกรรมสิทธิ์ในหุ้นจำนวนที่รายงาน ดังนั้น ในปัญหาว่าผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มีพฤติการณ์คงถือไว้ซึ่งหุ้นบริษัทชินคอร์ปหรือไม่ ต้องวินิจฉัยจากพฤติการณ์ระหว่างผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ กับผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ ตั้งแต่มีการซื้อหุ้นเพิ่มทุนของบริษัทชินคอร์ป การโอนหุ้นระหว่างกัน และการถือครองหุ้น ตั้งแต่มีการโอนจนขายหุ้นให้แก่กองทุนเทมาเส็กเป็นสำคัญ ผู้คัดค้านที่ ๑ เบิกความว่า เมื่อปี ๒๕๔๐ ได้ยกหุ้นบริษัทชินคอร์ป จำนวน ๔,๕๐๐,๐๐๐ หุ้น ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๕ ในโอกาสที่ผู้คัดค้านที่ ๕ แต่งงานและครบรอบวันเกิด ๑ ปีของบุตรผู้คัดค้านที่ ๕ โดยทำการซื้อขายผ่านตลาดหลักทรัพย์จากหุ้นของผู้คัดค้านที่ ๑ ในบัญชีของนางสาวดวงตา วงศ์ภักดี หุ้นจำนวนนี้กับหุ้นที่ผู้คัดค้านที่ ๕ มีอยู่เดิม คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่าข้อเท็จจริงยังฟังไม่ได้ชัดเจนว่าเป็นหุ้นที่ถือไว้แทนผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้คัดค้านที่ ๑ ผู้คัดค้านที่ ๕ เบิกความรับว่า ในปี ๒๕๔๒ ซึ่งซื้อหุ้นเพิ่มทุนของบริษัทชินคอร์ปหุ้นละ ๑๕ บาท จำนวน ๖,๘๐๙,๐๑๕ หุ้นนั้น ผู้คัดค้านที่ ๕

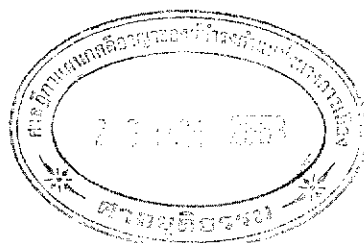

กับคู่สมรสมีทรัพย์สินมูลค่ามากกว่า ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่การใช้สิทธิซื้อหุ้นเพิ่มทุนเป็นเงิน ๑๐๒,๑๓๕,๒๒๕ บาท ซึ่งเป็นการลงทุนที่ผู้คัดค้านที่ ๕ เบิกความว่าจะทำกำไรให้ กลับใช้เงินของผู้คัดค้านที่ ๑ มาชำระค่าซื้อหุ้นเพิ่มทุน โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ถอนเงินจากบัญชีออมทรัพย์เพื่อนำมาซื้อหุ้นเพิ่มทุนของผู้คัดค้านที่ ๕ พร้อมกับการซื้อหุ้นเพิ่มทุนของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๓๒,๙๐๐,๐๐๐ หุ้น และ ๓๔,๖๕๐,๐๐๐ หุ้น ตามลำดับ ข้ออ้างที่ว่า ผู้คัดค้านที่ ๕ ยืมเงินจากผู้คัดค้านที่ ๑ มาซื้อหุ้นเพิ่มทุนโดยออกตั๋วสัญญาใช้เงินลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๒ สัญญาจะจ่ายเงินจำนวน ๑๐๒,๑๓๕,๒๒๕ บาท ให้แก่คุณหญิงพจมาน ชินวัตร เมื่อทวงถามโดยไม่มีดอกเบียกลับทำให้เป็นพิรุณ เพราะผู้คัดค้านที่ ๑ เพิ่งได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่จะใช้คำนำนามว่า “คุณหญิง” เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒ ที่ผู้คัดค้านที่ ๕ เบิกความว่าเป็นตั๋วสัญญาใช้เงินฉบับใหม่ซึ่งทำขึ้นเมื่อปลายปี ๒๕๔๓ เนื่องจากได้รับแจ้งจากนางกาญจนาภา หงษ์เหิน ว่าตั๋วสัญญาใช้เงินฉบับเดิมที่ระบุชื่อนางพจมาน ชินวัตร หายไป เป็นข้ออ้างที่ไม่มีเหตุผลให้น่าเชื่อ เพราะในทางไต่สวนปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ยังได้รับตั๋วสัญญาใช้เงินเนื่องจากการโอนหุ้นบริษัทชินคอร์ปและหุ้นบริษัทอื่นอีกหลายฉบับ แต่กลับหายไปจนเกิดข้อพิรุณฉบับเดียว เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๒ ผู้ถูกกล่าวหาโอนหุ้น จำนวน ๓๒,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น ให้แก่บริษัทแอมเฟลริชในราคาพาร์ ๑๐ บาท โดยใช้เงินจากบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๑ ชำระให้แก่บริษัทหลักทรัพย์แอสเซทพลัส จำกัด เพื่อทำรายการซื้อหุ้นให้บริษัทแอมเฟลริช เมื่อบริษัทหลักทรัพย์แอสเซทพลัส จำกัด ชำระค่าขายหุ้นซึ่งหักค่านายหน้าแล้วเป็นเงิน ๓๒๗,๔๓๘,๗๘๐ บาท ก็นำเงินดังกล่าวเข้าฝากในบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๑ สำหรับการ

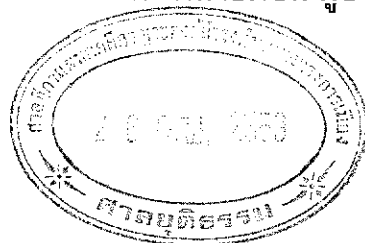
โอนหุ้นซึ่งผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ถืออยู่ในวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ จำนวน ๓๒,๙๐๐,๐๐๐ หุ้น และ ๖๙,๓๐๐,๐๐๐ หุ้น ตามลำดับ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ได้โอนให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ซึ่งขณะนั้นเป็นบุตรคนเดียวที่บรรลุนิติภาวะแล้วในราคาพาร์ ๑๐ บาท จำนวน ๓๐,๙๐๐,๐๐๐ หุ้น และ ๔๒,๔๗๕,๐๐๐ หุ้น ตามลำดับ โดยผู้คัดค้านที่ ๒ ออกตั๋วสัญญาใช้เงินเมื่อทวงถามโดยไม่มีดอกเบี้ยให้ ผู้คัดค้านที่ ๒ ซึ่งรับโอนหุ้นไว้รวม ๗๓,๓๗๕,๐๐๐ หุ้น ได้รายงานตามแบบ ๒๔๖-๒ ต่อสำนักงาน กสท. เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๓ และรายงานแก้ไขเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๓ ว่า จำนวนหุ้นที่รับโอนดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ ๒๔.๙๙ ของจำนวนหลักทรัพย์ที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด เห็นได้ว่า หากผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ จะโอนหุ้นให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ มากกว่านี้ก็จะทำให้ผู้คัดค้านที่ ๒ ถือหลักทรัพย์ถึงร้อยละ ๒๕ ขึ้นไป ซึ่งตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๔๗ บัญญัติให้ถือว่าเป็นการเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการ และคณะกรรมการ กสท. จะกำหนดให้ผู้คัดค้านที่ ๒ จัดทำข้อเสนอซื้อหลักทรัพย์ก็ได้ เชื่อว่าด้วยเหตุนี้ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ จึงต้องโอนหุ้นที่เหลืออีกจำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น และ ๒๖,๘๒๕,๐๐๐ หุ้น ตามลำดับ ให้แก่บุคคลใกล้ชิดที่ตนไว้วางใจคือผู้คัดค้านที่ ๔ และที่ ๕ ผู้คัดค้านที่ ๕ เบิกความว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ เมตตาขายหุ้น จำนวน ๒๖,๘๒๕,๐๐๐ หุ้น ในราคาพาร์ ๑๐ บาท เพื่อให้ผู้คัดค้านที่ ๕ มีหุ้นรวมกับหุ้นที่มีอยู่เดิมแล้วเป็นจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น แต่ผู้คัดค้านที่ ๕ เบิกความรับว่า ในปี ๒๕๔๓ ผู้คัดค้านที่ ๕ และคู่สมรสมีทรัพย์สินอาจจะมีถึง ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก็มีได้ชำระค่าหุ้นในราคาพาร์ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ กลับออกตั๋วสัญญาใช้เงินจำนวน ๒๖๘,๒๕๐,๐๐๐ บาท

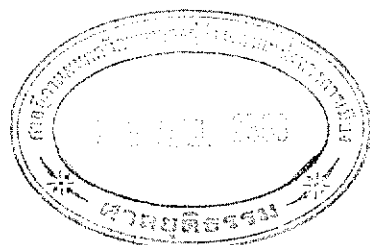
สัญญาจะใช้เงินเมื่อทวงถามโดยไม่มีดอกเบี้ย เช่นเดียวกับตัวสัญญาใช้เงินที่อ้างว่าชำระหนี้เงินยืมไปซื้อหุ้นเพิ่มทุน ส่วนผู้คัดค้านที่ ๔ เบิกความว่า ขอซื้อหุ้นจากผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น เพื่อเก็บไว้เป็นทุนในอนาคต โดยซื้อตามกำลังเงินที่มีอยู่ แต่ผู้คัดค้านที่ ๔ ก็มีได้ชำระเงินค่าหุ้นในราคาพาร์ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา คงออกตัวสัญญาใช้เงินไว้เช่นเดียวกัน

นอกจากหุ้นบริษัทชินคอร์ปแล้ว ข้อเท็จจริงยังปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๓ ผู้ถูกกล่าวหาโอนหุ้นบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ โอนหุ้นบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จำนวน ๙,๔๔๕,๙๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑๐ บาท หุ้นบริษัทไทยคม จำนวน ๓,๗๑๓,๓๙๘ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑๐ บาท หุ้นธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น และใบสำคัญแสดงสิทธิซื้อหุ้น จำนวน ๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ในราคาหุ้นละ ๑๐ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๒ ออกตัวสัญญาใช้เงิน ๓ ฉบับ รวมเป็นเงิน ๔,๖๒๑,๕๙๘,๘๔๐ บาท สัญญาจะใช้เงินเมื่อทวงถามโดยไม่มีดอกเบี้ย ต่อมาวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๕ หลังจากที่บริษัทชินคอร์ปเปลี่ยนมูลค่าหุ้นเป็นพาร์ ๑ บาท ทำให้ผู้ถือหุ้นมีจำนวนหุ้นเพิ่มขึ้น ๑๐ เท่า และผู้คัดค้านที่ ๓ บรรลุนิติภาวะแล้ว ผู้คัดค้านที่ ๒ ได้โอนหุ้นบริษัทชินคอร์ปจำนวน ๓๖๗,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ในราคาพาร์ ๑ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ โดยผู้คัดค้านที่ ๓ ใช้เงินที่อ้างว่าได้รับในโอกาสวันเกิดจากผู้คัดค้านที่ ๑ ชำระให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มิได้เรียกเก็บเงินตามตัวสัญญาใช้เงินของผู้คัดค้านที่ ๔ และที่ ๕ จนเมื่อมีการจ่ายเงินปันผลของบริษัทชินคอร์ปโดยได้ความจากนายอเนก พนาอภิชน ผู้ช่วยผู้อำนวยการด้านการเงินและบัญชี

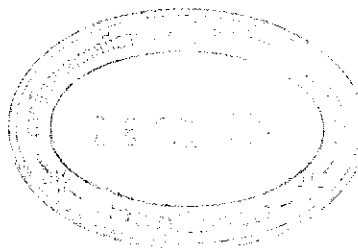

ว่า ภายหลังปี ๒๕๔๐ บริษัทชินคอร์ปงดจ่ายเงินปันผล มาเริ่มจ่ายเงินปันผลในปี ๒๕๔๖ ปีละ ๒ งวด เงินปันผลงวดแรกเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๖ จากหุ้นที่โอนมาจากผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้คัดค้านที่ ๕ ซื้อหุ้นเพิ่มทุนโดยใช้เงินของผู้คัดค้านที่ ๑ ได้จ่ายให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ และบริษัทแอมเฟิลริช เป็นเงิน ๑๖๕,๑๒๗,๕๐๐ บาท ๑๖๕,๑๕๐,๐๐๐ บาท ๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท ๑๕๑,๓๕๓,๐๖๗ บาท และ ๑๔๘,๑๔๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับ เมื่อได้รับเงินปันผลงวดแรก ผู้คัดค้านที่ ๔ และที่ ๕ ก็เริ่มชำระเงินตามตัวสัญญาใช้เงินให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ตามรายการชำระเงินค่าหุ้นเอกสารหมายเลข ค.๑๕๐ และ ค.๑๔๓ ตามลำดับ ในเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๖ ผู้คัดค้านที่ ๒ โอนหุ้นบริษัทชินคอร์ปให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๗๓,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น โดยผู้คัดค้านที่ ๓ ใช้เงินปันผลที่ได้รับจากบริษัทชินคอร์ปจ่ายให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ และผู้คัดค้านที่ ๓ ยังใช้เงินปันผลที่ได้รับมาจำนวน ๔๘๕,๘๒๙,๘๐๐ บาท ไปจ่ายเป็นค่าซื้อหุ้นบริษัทอสังหาริมทรัพย์ ๕ บริษัท ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ขายให้แก่บริษัทวินมาร์ค จำกัด คืบมาจากบริษัทวินมาร์ค จำกัด สำหรับผู้คัดค้านที่ ๒ ซึ่งเริ่มชำระเงินตามตัวสัญญาใช้เงินให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ ก่อนที่จะได้รับเงินปันผลในเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๖ นั้น ผู้คัดค้านที่ ๒ ก็เปิดเผยความรับว่า นำเงินที่ได้จากการขายหุ้นธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) และบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยที่รับโอนมาจากผู้คัดค้านที่ ๑ มาชำระ และเมื่อได้รับเงินปันผลจากบริษัทชินคอร์ปแล้ว ผู้คัดค้านที่ ๒ ก็ยังทยอยโอนเงินเข้าบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จนถึงเดือนมกราคม ๒๕๔๙ ปรากฏตามรายการชำระเงินเอกสารหมายเลข ค.๑๔๓ สำหรับผู้คัดค้านที่ ๔ ซึ่งอ้างว่าได้รับเงินปันผลรวม ๖ งวด เป็นเงิน ๙๗,๒๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อได้รับเงินปันผลงวดแรกจำนวน

๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้ส่งจ่ายเช็คชำระให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาทั้งหมด เงินปันผลงวดที่ ๒ จำนวน ๑๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท ได้ส่งจ่ายเช็คชำระหนี้ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา แต่เลขานุการเขียนตัวเลขในเช็คผิดจึงแก้ไขไปจาก ๑๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็น ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เงินปันผลงวดที่ ๒ ที่เหลืออีก ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท ได้ส่งจ่ายเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นการคืนเงินที่ฝากผู้คัดค้านที่ ๓ ซึ่งนำพิกษาจากต่างประเทศ ส่วนเงินปันผลงวดที่ ๓ ถึงที่ ๖ ได้ส่งจ่ายเช็ครวม ๔๔ ฉบับ เป็นการส่งจ่ายเข้าบัญชีธนาคารของผู้คัดค้านที่ ๔ จำนวน ๒ ฉบับ รวมเป็นเงิน ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท เช็คอีก ๔๒ ฉบับเป็นเช็คเบิกเงินสดรวม ๖๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท นำมาตกแต่งบ้าน ทำสวน สนามฟุตบอล และสระว่ายน้ำ ประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซื้อทองคำแท่ง ๑๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซื้อเครื่องเพชรและเครื่องประดับ ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซื้อเงินตราต่างประเทศ ประมาณ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และสำรองไว้ที่บ้าน ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีได้ส่งเงินให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา แต่ผู้คัดค้านที่ ๔ ไม่มีหลักฐานใดที่เกี่ยวกับการใช้เงินสดจำนวนมากถึง ๖๘,๐๐๐,๐๐๐ บาทมาแสดง ข้ออ้างของผู้คัดค้านที่ ๔ จึงรับฟังไม่ได้ พฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ กับผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ ดังได้วินิจฉัยมาเป็นเหตุผลประการหนึ่งให้เชื่อว่า ผู้คัดค้านที่ ๕ ถือหุ้นเพิ่มทุนบริษัทชินคอร์ป ผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ ๔ และที่ ๕ ไว้แทนผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ และรับเงินปันผลในหุ้นดังกล่าวจากบริษัทชินคอร์ปไว้แทนผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑

ส่วนข้อต่อสู้ของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๓ ว่า คตส. ดำเนินการ
สองมาตรฐาน นอกจากให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีจากผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ แล้ว
กลับกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหายังคงถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปในหุ้นจำนวนเดียวกันเป็นคดีนี้อีก
เห็นว่า การให้เรียกเก็บภาษีอากรจากผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ ที่ซื้อหุ้นบริษัทชินคอร์ปจากบริษัท
แอมเฟลริชเป็นการดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรอันเป็นกฎหมายพิเศษ
ที่กำหนดให้ผู้มีเงินได้พึงประเมินมีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่ประมวลรัษฎากรกำหนด นอกจากนี้มาตรา ๖๑ แห่งประมวลรัษฎากรก็
บัญญัติหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาไว้ว่า บุคคลใดมีชื่อในหนังสือสำคัญใด ๆ
แสดงว่า (๑) เป็นเจ้าของทรัพย์สินอันระบุไว้ในหนังสือสำคัญและทรัพย์สินก่อให้เกิดเงินได้พึง
ประเมิน หรือ (๒) เป็นผู้ได้รับเงินได้พึงประเมินโดยหนังสือสำคัญเช่นว่านั้น เจ้าพนักงานประเมิน
มีอำนาจประเมินเรียกเก็บภาษีทั้งหมดจากผู้มีชื่อในหนังสือสำคัญนั้นก็ได้ การดำเนินการทาง
ภาษีอากรกับผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ จึงเป็นการดำเนินการตามหลักการแห่งประมวลรัษฎากร
ส่วนการกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติในคดีนี้เป็นการดำเนินการกับเจ้าของที่แท้จริง
ในหุ้นบริษัทชินคอร์ป ซึ่งเป็นคนละเรื่องกับความรับผิดทางภาษีอากร โดยมีหลักกฎหมายในการ
พิจารณาที่แตกต่างกัน ข้อต่อสู้ของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๓ จึงฟังไม่ขึ้น

สำหรับบริษัทแอมเฟลริชซึ่งมีสถานที่ติดต่ออยู่ที่ประเทศสิงคโปร์ได้รับโอนหุ้น
บริษัทชินคอร์ปจากผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๒ จำนวน ๓๒,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น โดย
ใช้เงินจากบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๑ ชำระราคาแทนบริษัทแอมเฟลริช ในวันเดียวกัน

